

قانون استخدام کشوری

فصل اول - کلیات

ماده ۱- تعاریف:

الف- استخدام دولت عبارت از پذیرفتن شخصی بخدمت دولت در یکی از وزارتخانه ها یا شرکتهای یا مؤسسات دولتی است.

ب- خدمت دولت عبارت از اشتغال بکاری است که مستخدم بموجب حکم رسمی مکلف بانجام آن می گردد.

پ- حکم رسمی عبارت از دستور کتبی مقامات صلاحیتدار وزارتخانه ها و شرکتهای یا مؤسسات دولتی در حدود قوانین و مقررات مربوط است.

ت- وزارتخانه واحد سازمانی مشخصی است که موجب قانون به این عنوان شناخته شده است.

ث- مؤسسه دولتی واحد سازمانی مشخصی است که بموجب قانون ایجاد و بوسیله دولت اداره می شود.

ج- شرکت دولتی واحد سازمانی مشخصی است که با اجازه قانون بصورت شرکت ایجاد شود و بیش از پنجاه درصد سرمایه آن متعلق به دولت باشد. هر شرکت تجاری که از طریق سرمایه گذاری شرکتهای دولتی ایجاد شود تا زمانی که بیش از پنجاه درصد سهام آن متعلق به شرکتهای دولتی است شرکت دولتی تلقی می شود.

ماده ۲- سازمانها و مستخدمین مشروح در زیر از نظر استخدامی تابع مقررات خاص خود می باشند ولی این سازمانها مشمول حکم تبصره ماده ۱۱۲ این قانون خواهند بود.

الف-.....^۱

ب-.....^۲

پ- شرکتهای دولتی. شرکتهای مذکور مشمول مقررات استخدامی شرکتهای دولتی مصوب پنجم خرداد ماه ۱۳۵۲ می باشند و هر گونه اصلاحات بعدی در مقررات مذکور توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور تدوین و جهت تصویب کمیسیونهای استخدام مجلس تقدیم می شود.

حقوق و مزایای مستخدمین خارجی شرکتهای دولتی با رعایت ضوابطی که به پیشنهاد سازمان امور اداری و استخدامی کشور به تصویب هیأت وزیران می رسد از طرف مجمع عمومی مربوط تعیین می شود.

ت- شهرداریها و مؤسسات تابع آنها و انجمنهای بهداری و سازمانهایی که جنبه محلی داشته و هزینه آنها از درآمدهای خاص محلی تأمین می شود.^۳

^۱ در این بند وزارت دربار سابق ذکر شده بود که پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران این وزارت خانه منحل و کارکنان آن به موجب لایحه قانونی مصوب ۵۸/۵/۲۱ تعیین تکلیف شدند.

^۲ در این بند سازمان اطلاعات و امنیت کشور (ساواک) نام برده شده بود که بعد از انقلاب اسلامی منحل و کارکنان آن طبق لایحه قانونی مصوب ۵۸/۱۲/۴ شورای انقلاب ایران تعیین تکلیف شدند.

ث- مستخدمین تابع مقررات قانون استخدام نیروهای مسلح

۱. آن عده از مستخدمین مورد نیاز وزارت جنگ که مشمول قانون استخدام نیروهای مسلح نیستند مشمول مقررات این قانون خواهند بود ولی وزارت جنگ از نظر تشریفات استخدامی کارمندان مورد نیاز خود تابع قانون مربوط به معافیت وزارت جنگ از محدودیتهای استخدام سازمانهای کشوری مصوب دوم آبان ۱۳۴۳ خواهد بود.^۴

۲. اجرای تمام یا قسمتی از وظایفی که بموجب این قانون بعهدہ سازمان امور اداری و استخدامی کشور محول است در نیروهای مسلح با تصویب هیأت وزیران و همچنین تصویب تشکیلات نیروهای مسلح بوسیله سازمانهای تابعه پس از طی تشریفات مقرر معمول خواهد شد.

ج- دارندگان رتبه های قضائی و اعضای رسمی هیأت علمی دانشگاهها و مؤسسات عالی علمی دولتی.

چ- مستخدمین مجلسین^۵

ح- مؤسسات دولتی که به موجب قانون در تاریخ تصویب این اصلاحیه از شمول این قانون مستثنی هستند.

خ- وزارت امور خارجه که تابع مقررات استخدامی خاص خود می باشد.

د- مؤسسات دولتی که به تشخیص سازمان امور اداری و استخدامی کشور و تصویب هیأت وزیران باقتضای نوع وظایف و فعالیتهای مربوط باید مشمول مقررات استخدامی خاص باشند.

مقررات استخدامی هر یک از مؤسسات مزبور و هر گونه اصلاحات بعدی آن توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور تدوین و جهت تصویب کمیسیون استخدامی تقدیم می شود و تا تاریخ تصویب آن مقررات قبلی آنها اجرا خواهد شد.

تبصره ۱- مستخدمین مشمول بندهای (ج) و (چ) در هر مورد که قانونی برای تعیین تکلیف آنان وجود نداشته باشد یا طبق قوانین مربوط تابع احکام عمومی قوانین استخدام کشوری شده باشند مشمول مقررات این قانون خواهند بود.

تبصره ۲- امور استخدامی سایر وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول مقررات این قانون خواهد بود.

ماده ۳- نخست وزیر و وزرا و معاونان نخست وزیر و معاونان وزرا و سفرا و استانداران و دبیر کل سازمان امور اداری و استخدامی کشور و رؤسای دفاتر نخست وزیر و وزراء، مشمول مقررات این قانون نیستند ولی در صورتیکه مستخدمین رسمی بدین مقامات منصوب یا بنمایندگی مجلس انتخاب یا منصوب شوند مدت خدمت آنان در این

^۳ شهرداریهای سراسر کشور تابع آئین نامه استخدامی کارکنان شهرداریهای کشور موضوع تصویبنامه شماره ۶۴۰۱۸ / ت ۲۵۳۴۲ هـ مؤرخ ۸۱/۱۲/۱۴ می باشند.

^۴ براساس لایحه قانونی انتزاع سازمان هواشناسی از وزارت دفاع ملی مصوب ۵۸/۳/۲ شورای انقلاب اسلامی نام وزارت جنگ به وزارت دفاع ملی و بموجب قانون تغییر نام وزارت دفاع ملی به وزارت دفاع تغییر نام یافت و پس از ادغام با وزارت سپاه پاسداران عنوان «وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح» بخود گرفت.

^۵ طبق قانون تعیین نام مجلس مصوب ۵۹/۴/۲۱، نام مجلس شورا، مجلس شورای اسلامی تعیین گردیده است که در این مجموعه بجای کلمه مجلسین که در صفحات بعدی در متن قانون ذکر شده بود عبارت مجلس شورای اسلامی آمده است. قانون استخدامی کارکنان مجلس شورای اسلامی براساس مصوبه ۷۲/۸/۲۳ می باشد.

مقامات از هر لحاظ جزو سابقه خدمت رسمی محسوب شده و مقررات این قانون تا آنجا که با قوانین خاص آنان مغایرتی نداشته باشد شامل حال آنها خواهد بود.

ماده ۴- مستخدمین وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون از دو نوع خارج نخواهند بود:

رسمی و پیمانی

تبصره- افرادی که طبق مقررات قانون کار بخدمت دولت مشغول می شوند کارگر شناخته شده و با آنان طبق مقررات قانون کار رفتار خواهد شد. افرادی که طبق قوانین خاص خود کارگر شناخته شده اند مشمول این قانون نیستند.

تشخیص مشاغل کارگری در وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون بعهدہ سازمان امور اداری و استخدامی کشور است.^۶

ماده ۵- مستخدم رسمی کسی است که بموجب حکم رسمی در یکی از گروه های جدول حقوق موضوع ماده ۳۰ برای تصدی یکی از پستهای سازمانی وزارتخانه ها یا مؤسسات دولتی مشمول این قانون استخدام شده باشد.

تبصره- واگذاری پستهای سازمانی به اشخاص غیر از مستخدمین رسمی ممنوع است ولی در صورتیکه برای تصدی برخی از پست های تخصصی نتوان از مستخدمین رسمی استفاده نمود ممکن است با تصویب سازمان امور اداری و استخدامی کشور مستخدمین شرکتها و مؤسسات دولتی مستثنی شده از این قانون را بعنوان مأمور به تصدی پستهای سازمانی مذکور منصوب نمود و با آنان مانند مستخدم پیمانی رفتار کرد و در صورتیکه در مؤسسات مزبور هم شخص مورد نیاز یافت نشود با تصویب سازمان امور اداری و استخدامی کشور می توان مستخدم مورد احتیاج را به عنوان مستخدم پیمانی برای تصدی پست مزبور استخدام نمود. حقوق و مزایای مستخدمین شرکتهای مذکور در فوق با توافق سازمانهای ذیربط از اعتبارات سازمان متبوع یا محل خدمت پرداخت می شود.

ماده ۶- مستخدم پیمانی کسی است که به موجب قرارداد به طور موقت برای مدت معین و کار مشخص استخدام می شود.

تبصره- شرایط استخدام این قبیل مستخدمین به موجب آئین نامه ای خواهد بود که توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب هیأت وزیران می رسد.^۷

ماده ۷- شغل عبارت از مجموع وظایف و مسئولیتهای مرتبط و مستمر و مشخصی است که از طرف سازمان امور اداری و استخدامی کشور به عنوان کار واحد شناخته شده باشد.

رسته عبارت از مجموع رشته های مشاغلی است که از لحاظ نوع کار و حرفه و رشته تحصیلی و تجربی وابستگی نزدیک داشته باشد.

^۶ در خصوص تشخیص مشاغل کارگری به بخشنامه شماره ۹/۱۳۰۱ مؤرخ ۶۴/۶/۶ سازمان امور اداری و استخدامی کشور و ملحقات آن که مراجعه شود.

^۷ به آئین نامه استخدام پیمانی با آخرین اصلاحات مراجعه شود..

ماده ۸- پست ثابت سازمانی عبارت از محلی است که در سازمان وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی به طور مستمر برای یک شغل و ارجاع آن به یک مستخدم در نظر گرفته شده اعم از اینکه دارای متصدی یا بدون متصدی باشد.

تبصره ۱- پستهایی که جنبه استمرار ندارد به عنوان پست موقت شناخته شده و استخدام افراد به طور رسمی برای تصدی این پستها ممنوع است.

تبصره ۲- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون مکلفند سازمان تفصیلی خود را با قید تعداد پستهای ثابت سازمانی کلیه واحدهای تابع خود تهیه و به سازمان امور اداری و استخدامی کشور تسلیم کنند.

سازمان موظف است بعد از دریافت طرح سازمانهای تفصیلی نظر خود را مشعر بر موافقت یا اصلاح آنها به وزارتخانه ها یا سازمان های دولتی اعلام کند. هر نوع تغییرات در سازمان تفصیلی وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون منوط به موافقت سازمان امور اداری و استخدامی کشور خواهد بود. در صورت بروز اختلاف نظر در این مورد بین وزارتخانه یا مؤسسه مربوط با سازمان امور اداری و استخدامی کشور هیأت وزیران تصمیم مقتضی اتخاذ خواهد کرد.

ماده ۹- ترفیع عبارت است از احراز یک پایه بالاتر.^۸

ماده ۱۰- انتقال عبارت از آن است که مستخدم رسمی از خدمت یک وزارتخانه یا مؤسسه دولتی مشمول این قانون بدو آنکه جریان خدمت وی قطع گردد با حفظ گروه و پایه و پیشینه خدمت خود بخدمت وزارتخانه یا مؤسسه دولتی دیگر مشمول این قانون در آید.^۹

ماده ۱۱- مأموریت عبارت است از:

الف- محول شدن وظیفه موقت به مستخدم غیر از وظیفه اصلی که در پست ثابت سازمانی خود دارد.

ب- اعزام مستخدم به طور موقت به وزارتخانه ها و مؤسساتی که فهرست آنها به تصویب هیأت وزیران می رسد و همچنین اعزام به سازمانهای بین المللی که دولت ایران عضویت آنها را پذیرفته یا سازمانهایی که دولت ایران شرکت در آنها را مقتضی بداند.

پ- اعزام مستخدم برای طی دوره های آموزشی یا کارآموزی در داخل یا خارج از کشور.^{۱۰}

ماده ۱۲- حقوق و مزایای مستخدمین در مدت مأموریت منحصرأ از طریق یک صندوق قابل پرداخت است.

^۸ با اجرای قانون نظام هماهنگ پرداخت، بجای پایه، افزایش سنواتی اعطا می شود.

^۹ به موجب لایحه قانونی مصوب ۵۹/۲/۲۰ شورای انقلاب اسلامی ایران، انتقال مستخدمین وزارتخانه ها و مرسسات دولتی مشمول قانون استخدام کشوری به مؤسسات مستثنی شده از قانون مزبور و بالعکس نیز مجاز است.

^{۱۰} به موجب لایحه قانونی مصوب ۵۸/۱۰/۲۲ شورای انقلاب اسلامی، مأموریت کارکنان دولت و شهرداریها از جمله مستخدمین وزارت خانه ها و مؤسسات دولتی مشمول قانون استخدام کشوری به نهادهای انقلاب اسلامی مجاز است. همچنین بموجب قانون مصوب ۶۴/۱۱/۶ مجلس شورای اسلامی مأموریت کارکنان نهادهای انقلاب اسلامی به وزارت خانه ها و مؤسسات دولتی مشمول قانون استخدام کشوری پیش بینی شده است.

- بموجب قانون مصوب ۶۳/۸/۱۰ مجلس شورای اسلامی، مأموریت مستخدمین شرتها و مؤسسات دولتی به وزارتخانه ها و... مجاز است

تبصره - آئین نامه نحوه اجرای مواد ۱۱ و ۱۲ و همچنین ترتیب اعزام مستخدمین رسمی مشمول قانون استخدام کشوری برای اشتغال در پستهای ثابت سازمانی خارج از کشور و تعیین مدت آن بوسیله سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه می شود و به تصویب هیأت وزیران می رسد.^{۱۱}

فصل دوم - در ورود به خدمت و انتصابات

ماده ۱۳ - استخدام اشخاص به خدمت رسمی دولت از طریق امتحان یا مسابقه انجام می شود.

تبصره ۱ - وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون می توانند با موافقت سازمان امور اداری و استخدامی کشور در قبال داوطلبان یا دانشجویان آموزشگاههای اختصاصی یا دوره های تربیتی مربوط و دانشگاهها و مؤسسات عالی آموزشی تعهد استخدامی بعمل آورند.

تبصره ۲ - وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول قانون استخدام کشوری می توانند مستخدمین پیمانی را که در تاریخ تصویب این اصلاحیه (۵۱/۱۲/۲۴) در استخدام دارند با رعایت مقررات مربوط از طریق امتحان بطور رسمی استخدام کنند مشروط بر آنکه سن آنان در تاریخ بیست و چهارم اسفند ماه ۱۳۵۱ از حداکثر مقرر در ماده ۱۴ این قانون تجاوز نکرده باشد.

تبصره ۳ - آئین نامه مربوط به طرز اجرای این ماده از طرف سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب شورا خواهد رسید.^{۱۲}

ماده ۱۴ - برای ورود به خدمت رسمی شرایط ذیل لازم است:

الف - حداقل داشتن ۱۸ سال تمام و نداشتن بیش از ۴۰ سال تمام.^{۱۳}

ب - تابعیت ایران

پ - انجام خدمت زیر پرچم یا معافیت قانونی در صورت مشمول بودن.^{۱۴}

ت - نداشتن سابقه محکومیت جزائی مؤثر.

ث - عدم محکومیت به فساد عقیده و معتاد نبودن باستعمال افیون.

ج - حداقل داشتن گواهینامه پایان دوره ابتدائی.^{۱۵}

چ - داشتن توانایی انجام کاریکه برای آن استخدام می شود.

^{۱۱} به آئین نامه مأموریت با آخرین اصلاحات و فهرست مؤسسات موضوع بند ب ماده ۱۱ مراجعه شود.

^{۱۲} به آئین نامه امتحانات و مسابقات و اصلاحات بعدی آن مراجعه شود.

^{۱۳} - به قانون اصلاح حداکثر سن داوطلبان استخدام مصوب ۷۱/۲/۲۲ مراجعه شود.

^{۱۴} بموجب قانون عدم ممنوعیت استخدام دارندگان معافیت پزشکی مصوب ۷۷/۲/۲۳ مجلس شورای اسلامی استخدام افراد دارای معافیت پزشکی در صورتیکه واجد شرایط مورد احتیاج دستگاه مربوط باشند بلامانع است.

^{۱۵} به قانون تسهیلات استخدامی و اجتماعی جانبازان و قانون معافیت از بند (ج) و قانون حمایت از آزادگان و در قوانین مذکور مستثنیاتی به بندهای (الف) و (ج) وارد شده است مراجعه شود.

تبصره ۱- افرادی که مجدداً به استخدام رسمی پذیرفته می شوند مشمول محدودیت مربوط به حداکثر سن مذکور در بند الف این ماده نخواهند بود.

تبصره ۲- حداکثر سن مذکور در بند الف این ماده در مورد افرادی که داوطلب استخدام در مشاغل تخصصی که فهرست آن با پیشنهاد سازمان امور اداری و استخدامی کشور به تصویب شورا می رسد ۴۵ سال تمام می باشد.

ماده ۱۵- استخدام و تعیین حقوق و مدت خدمت اتباع بیگانه به موجب قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی خواهد بود.

ماده ۱۶- امتحان و مسابقه ورودی داوطلبان استخدام رسمی به وسیله سازمان امور اداری و استخدامی کشور صورت می گیرد.

تبصره- سازمان امور اداری و استخدامی کشور در صورت اقتضا می تواند اجرای امتحان و مسابقه را با حفظ حق نظارت به دستگاه استخدام کننده محول دارد.^{۱۶}

ماده ۱۷- کسانی که در امتحان یا مسابقه ورودی استخدام رسمی قبول شده اند قبل از ورود به خدمت رسمی یکدوره آزمایشی را طی خواهند کرد.

تبصره ۱- انتصاب موقت افرادی که دوره آزمایشی را طی می کنند به پستهای ثابت سازمانی بلامانع است.

تبصره ۲- افراد مذکور در این ماده در طول دوره آزمایشی در حکم مستخدم رسمی محسوب می شوند.

ماده ۱۸- مدت خدمت آزمایشی داوطلبان ورود به استخدام رسمی توسط وزارتخانه یا مؤسسه استخدام کننده تعیین می شود ولی در هیچ مورد از شش ماه کمتر و از دو سال بیشتر نخواهد بود.

تبصره ۱- حقوق دوره آزمایشی برابر مقررات این قانون تعیین و پرداخت می گردد و در صورتیکه مستخدم به استخدام رسمی پذیرفته شود خدمت آزمایشی جزو سابقه خدمت وی محسوب می شود.

تبصره ۲- فوق العاده و هزینه های مستخدم آزمایشی مطابق فوق العاده و هزینه های مستخدم رسمی تعیین و پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۹- افرادی که در دوره آزمایشی لیاقت و کاردانی و علاقه به کار از خود نشان بدهند در پایان دوره آزمایشی به موجب حکم وزارتخانه یا مؤسسه استخدام کننده و تأیید سازمان امور اداری و استخدامی کشور از لحاظ تطبیق با مقررات استخدامی در عداد مستخدمین رسمی منظور و از حقوق و مزایای قانونی آن برخوردار خواهند شد.

ماده ۲۰- افرادی که در طی یا در پایان دوره آزمایشی صالح برای ابقا در خدمت مورد نظر تشخیص داده نشوند بدون هیچگونه تعهد، حکم برکناری آنان از طرف وزارتخانه یا مؤسسه استخدام کننده صادر و جریان به سازمان امور اداری و استخدامی کشور اطلاع داده می شود.

تبصره- به افرادی که طبق این ماده از خدمت برکنار می شوند حقوق مرخصی استحقاقی پرداخت خواهد شد.

^{۱۶} به بخشنامه شماره ۱۱/۷۴۵۴ مؤرخ ۷۷/۱۰/۲۷، در مورد برگزاری امتحان و مسابقه استخدامی، اختیارات لازم به دستگاههای اجرائی تفویض شده است مراجعه شود.

ماده ۲۱- کسانی که طبق ماده ۲۰ به استخدام رسمی پذیرفته نمی شوند تا یکسال از تاریخ برکناری حق شرکت مجدد در مسابقات ورودی استخدام رسمی برای همان شغل را نخواهند داشت.

ماده ۲۲- پس از اتمام دوره آزمایشی، انتصاب قطعی افراد به پستهای سازمانی با توجه به شرایط احراز شغل و با رعایت تحصیلات و امتیازات حاصله از امتحانات و مسابقات و نحوه کار در دوره آزمایشی و تجارب ایشان در قبل از ورود به استخدام رسمی صورت می گیرد.

ماده ۲۳- انتصابات و ترفیعات مستخدمین رسمی باید براساس لیاقت و شایستگی و کاردانی و استعداد و رشد فکری و تجارب آنان در مشاغل قبلی صورت گیرد.

ماده ۲۴- سازمان امور اداری و استخدامی کشور مکلف است کلیه مشاغل وزارتخانه ها در مؤسسات دولتی مشمول این قانون را مورد بررسی قرار داده و با کسب نظر مشورتی آنها وظایف و مسئولیتهای هر کدام را مشخص و بر این اساس شرایط احراز هر شغل را معین کند و در هر مورد که این شرایط تعیین شد وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مکلفند در انتصابات خود شرایط احراز آن مشاغل را رعایت کنند.

ماده ۲۵- سازمان امور اداری و استخدامی کشور مکلف است هر یک از مشاغل وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون را در یکی از رشته ها قرار دهد.

تبصره ۱- مستخدمین رسمی باقتضای شغلی که برای تصدی آن استخدام شده یا می شوند در یکی از رشته های شغلی قرار خواهند گرفت.

تبصره ۲- سازمان امور اداری و استخدامی کشور می تواند با کسب نظر وزارتخانه ها یا مؤسسات دولتی مربوط در داخل هر یک از رشته ها به اقتضای نوع شغل، رشته های تخصصی تشخیص دهد.

ماده ۲۶- انتصاب مستخدمین رسمی به پستهایی که مشاغل مربوط به آنها در رشته مربوط مستخدم قرار ندارد. ممنوع است مگر با داشتن شرایط لازم احراز آن پست و رضایت مستخدم.

تبصره- رؤسای ادارات و مقامات بالاتر در صورت اقتضا می توانند با تصویب وزیر یا رئیس مؤسسه دولتی مربوط مستخدم را با داشتن شرایط لازم در رشته دیگر به خدمت بگمارند.

ماده ۲۷- سازمان امور اداری و استخدامی کشور در هر مورد که ضروری تشخیص دهد از طریق امتحان و مسابقه فهرستی از افراد صلاحیتدار برای تصدی مشاغل تهیه و در اختیار وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون خواهد گذاشت و وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون مکلفند در مواردیکه فهرست مذکور از طرف سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه گردیده، احتیاجات استخدامی مربوط خود را از میان افراد مذکور در فهرست تأمین کنند.

ماده ۲۸- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مکلفند در فواصل معین شایستگی و استعداد مستخدمین رسمی را مورد بررسی قرار داده و نتیجه را در پرونده استخدامی مستخدم منعکس سازند. این سنجش بنحوی صورت خواهد گرفت که موجب ارشاد و معرف استحقاق مستخدم برای تصدی مقامات یا ترفیع یا تغییر شغل و یا لزوم گذراندن دوره کارآموزی جدید باشد.

تبصره - اجرای مفاد این ماده طبق آئین نامه ای خواهد بود که توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب هیأت وزیران می رسد.

ماده ۲۹ - وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون مکلفند رونوشت احکام استخدام مستخدمین رسمی را در بدو ورود به خدمت همچنین رونوشت احکام ترفیع و تغییر گروه و خروج از خدمت آنان را به سازمان امور اداری و استخدامی کشور ارسال دارند.

فصل سوم - در حقوق و مزایای مستخدمین رسمی^{۱۷}

ماده ۳۰ - کلیه مشاغل وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون بوسیله سازمان امور اداری و استخدامی کشور براساس اهمیت وظایف و مسئولیتها و شرایط تصدی از لحاظ معلومات و تجربه طبقه بندی و به یکی از گروههای جدول یا جداول حقوق تخصیص می یابد.

جدول یا جداول حقوق موضوع این ماده از طرف سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تائید شورای حقوق و دستمزد می رسد.

تبصره ۱ - تطبیق حقوق فعلی مستخدمین رسمی مشمول این قانون با جداول موضوع این ماده براساس آئین نامه ای که از طرف سازمان امور اداری و استخدامی کشور تنظیم و به تائید شورا می رسد بعمل خواهد آمد ولی در هیچ مورد با اجرای این تبصره از حقوق گروه و پایه استحقاقی مستخدم فوق در حین تطبیق وجهی کسر نخواهد شد.

تبصره ۲ - از تاریخ تصویب این اصلاحیه (۱۳۵۳/۱۲/۲۸) معاونان استاندار در صورت داشتن حداقل مدرک لیسانس و دارا بودن سایر شرایطی که از طرف سازمان امور اداری و استخدامی کشور تعیین می شود از حقوق و مزایای معاون وزارتخانه استفاده خواهند نمود. تعداد معاونان هر استانداری که مشمول حکم این تبصره می شوند به پیشنهاد استاندار و تائید سازمان امور اداری و استخدامی کشور و موافقت وزیر کشور تعیین می شود و در هیچیک از استانها از دو نفر تجاوز نخواهد کرد.^{۱۸}

تبصره ۳ - مستخدمین رسمی که از تاریخ تصویب این اصلاحیه بعد در سمت معاونت شهرداری پایتخت خدمت نمایند مشمول مقررات مربوط به معاون وزارتخانه خواهند بود.

تبصره ۴ - جمع حقوق و فوق العاده شغل مستشاران دیوان محاسبات به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی توسط شورای حقوق و دستمزد تعیین می شود.

ماده ۳۱ - استخدام رسمی فقط برای تصدی مشاغل یکی از گروه های جداول حقوق مذکور در ماده ۳۰ بعمل خواهد آمد و در هر مورد وزارتخانه یا مؤسسه مربوط با توجه به شغلی که استخدام برای آن صورت می گیرد گروهی را که مستخدم جدید در آن قرار می گیرد تعیین می کند.

^{۱۷} در مورد حقوق و فوق العاده های مستخدمین رسمی به قانون نظام هماهنگ پرداخت مراجعه شود.

^{۱۸} در اجرای بند ۸ تصویبنامه شماره ۴۴۸۸ / ت ۲۶۳۴۳ هـ مؤرخ ۸/۲/۸۱، معاونان استانداریها با مشمولان بند (الف) تبصره (۲) ماده یک قانون نظام هماهنگ پرداخت همطراز شده اند.

ماده ۳۲- جداول حقوق ماهانه مستخدمین رسمی مشمول این قانون از عدد ۱۰۰ کمتر و از عدد ۹۰۰ بیشتر نخواهد بود^{۱۹} که با اعمال ضریب ماده ۳۳ حقوق مستخدم تعیین خواهد شد.

تبصره ۱- حقوق ماهانه مقامات مذکور در زیر در جداول موضوع ماده ۳۰ قرار نمی گیرد و با اعمال ضریب ماده ۳۳ بشرح زیر تعیین می شود:

الف- معاون وزارتخانه ۱۰۰۰

ب- استاندار، سفیر، معاون نخست وزیر ۱۱۰۰

پ- وزیر، دبیر کل سازمان امور اداری و استخدامی کشور ۱۲۵۰

ت- نخست وزیر ۱۴۰۰

تبصره ۲- حقوق و مزایای افرادی که بعد از انقلاب اسلامی (۵۷/۱۱/۲۲) در مقام سرپرست وزارتخانه ها انجام وظیفه نموده اند معادل حقوق و مزایای وزیر تعیین می گردد و از محل اعتبار مربوط قابل پرداخت است.^{۲۰}

ماده ۳۳- ضریب جدول حقوق موضوع ماده ۳۲ چهل ریال تعیین می شود.

سازمان امور اداری و استخدامی کشور مکلف است در موردی که بعلت افزایش هزینه زندگی و عوامل دیگر تغییر ضریب جدول حقوق ضروری باشد، تغییر ضریب را برای تصویب مجلس شورای اسلامی به دولت پیشنهاد کند.^{۲۱}

^{۱۹} جدول موضوع ماده ۱ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۷۰/۶/۱۳ مجلس شورای اسلامی جایگزین این جدول گردیده است.

^{۲۰} به موجب لایحه قانونی مربوط به پرداخت حقوق و مزایای مقامات..... به افرادی که به طور موقت به سرپرستی مقامات مزبور منصوب شده یا می شدند مصوب ۵۹/۴/۲۵ شورای انقلاب، حقوق و مزایای افرادی که بعد از ۵۷/۱۱/۲۲ به طور موقت به سرپرستی مقامات مذکور در تبصره ماده ۳۲ قانون استخدام منصوب شده اند، معادل حقوق و مزایای مقامات موضوع این تبصره تعیین می گردد.

^{۲۱} تغییرات ضریب جدول بترتیب زیر بوده است:

- از ۵۱/۱۲/۱ از ۴۰ به ۵۰ ریال - از ۵۳/۱/۱ از ۵۰ به ۶۰ ریال - از ۵۴/۱/۱ از ۶۰ به ۷۰ ریال

- از ۵۶/۱/۱ از ۷۰ به ۸۰ ریال - از ۵۷/۷/۱ از ۸۰ به ۹۰ ریال - از ۵۸/۱/۱ از ۹۰ به ۱۰۰ ریال

در اجرای قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت از تاریخ ۷۴/۱/۱ ضریب ۱۲۰ و از تاریخ ۷۵/۱/۱ ضریب ۱۴۰ و از تاریخ ۷۶/۱/۱ ضریب ۱۶۰ و از تاریخ ۷۷/۱/۱ ضریب ۱۸۰ و از تاریخ ۷۸/۱/۱ ضریب ۲۰۰ و از تاریخ ۷۹/۱/۱ ضریب ۲۳۰ و از تاریخ ۸۰/۱/۱ ضریب ۲۶۰ و از تاریخ ۸۱/۱/۱ ضریب ۲۹۰ و از تاریخ ۸۲/۱/۱ ضریب ۳۲۰ و از تاریخ ۸۳/۱/۱ ضریب ۳۵۰ و از تاریخ ۸۴/۱/۱ ضریب ۳۸۰ ریال به تصویب هیأت دولت رسیده است.

جدول حقوق ماهانه مستخدمین رسمی

که در اجرای ماده ۳۰ اصلاحی در سال ۱۳۵۴ عیناً به تأیید شورای حقوق و دستمزد رسید

پایه گروه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱۲	۴۴۳	۴۷۸	۵۱۳	۵۴۸	۵۸۳	۶۱۸	۶۵۳	۶۸۸	۷۲۳	۷۵۸	۷۹۳	۸۲۸	۸۶۳	۹۰۰	
۱۱	۳۸۸	۴۱۶	۴۴۴	۴۷۲	۵۰۰	۵۲۸	۵۵۶	۵۸۴	۶۱۲	۶۴۰	۶۶۸	۶۹۶	۷۲۴	۷۵۲	۷۸۰
۱۰	۳۳۳	۳۶۰	۳۸۵	۴۱۰	۴۳۵	۴۶۰	۴۸۵	۵۱۰	۵۳۵	۵۶۰	۵۸۵	۶۱۰	۶۳۵	۶۶۰	۶۵۸
۹	۲۸۳	۳۰۷	۳۳۱	۳۵۵	۳۷۹	۴۰۳	۴۲۷	۴۵۱	۴۷۵	۴۹۹	۵۲۳	۵۴۷	۵۷۱	۵۹۵	۶۱۹
۸	۲۳۶	۲۵۸	۲۸۰	۳۰۲	۳۲۴	۳۴۶	۳۶۸	۳۹۰	۴۱۲	۴۳۴	۴۵۶	۴۷۸	۵۰۰	۵۲۲	۵۴۴
۷	۲۰۵	۲۲۶	۲۴۷	۲۶۸	۲۸۹	۳۱۰	۳۳۱	۳۵۲	۳۷۳	۳۹۴	۴۱۵	۴۳۶	۴۵۷	۴۷۸	۴۹۹
۶	۱۸۰	۱۹۹	۲۱۸	۲۳۷	۲۵۶	۲۷۵	۲۹۴	۳۱۳	۳۳۲	۳۵۱	۳۷۰	۳۸۹	۴۰۸	۴۲۷	۴۴۶
۵	۱۵۹	۱۷۵	۱۹۱	۲۰۷	۲۲۳	۲۳۹	۲۵۵	۲۷۱	۲۸۷	۳۰۳	۳۱۹	۳۳۵	۳۵۱	۳۶۷	۳۸۳
۴	۱۴۱	۱۵۴	۱۶۷	۱۸۰	۱۹۳	۲۰۶	۲۱۹	۲۳۲	۲۴۵	۲۵۸	۲۷۱	۲۸۴	۲۹۷	۳۱۰	۳۲۳
۳	۱۳۰	۱۴۱	۱۵۲	۱۶۳	۱۷۴	۱۸۵	۱۹۶	۲۰۷	۲۱۸	۲۲۹	۲۴۰	۲۵۱	۲۶۲	۲۷۳	۲۸۴
۲	۱۲۰	۱۳۰	۱۴۰	۱۵۰	۱۶۰	۱۷۰	۱۸۰	۱۹۰	۲۰۰	۲۱۰	۲۲۰	۲۳۰	۲۴۰	۲۵۰	۲۶۰
۱	۱۰۰	۱۰۶	۱۱۲	۱۱۸	۱۲۴	۱۳۰	۱۳۶	۱۴۲	۱۴۸	۱۵۴	۱۶۰	۱۶۶	۱۷۲	۱۷۸	۱۸۴

بموجب اصلاحیه مورخ ۵۱/۱۲/۲۴ جدول ماده ۳۲ بشرح زیر تکمیل گردید.

بعنوان پایه پانزده	۶۱۹	در گروه نه
بعنوان پایه پانزده	۶۸۵	در گروه ده
بعنوان پایه های چهارده و پانزده	۷۸۰ و ۷۵۲	در گروه یازده
بعنوان پایه های دوازده و سیزده	۸۶۳ و ۸۲۸	در گروه دوازده

- بموجب اصلاحیه مؤرخ ۶۷/۲/۱۰ رقم پایه ۱۴ گروه ۱۲ جدول حقوق عدد ۹۰۰ تصویب گردید.

تبصره- بمنظور استقرار نظام هماهنگی در تعیین حقوق و مزایای مستخدمین دولت، شورای حقوق و دستمزد از وزیر دارائی و یکی از وزراء به انتخاب نخست وزیر و دبیر کل سازمان امور اداری و استخدامی کشور تشکیل می شود وزارتخانه ها و کلیه مؤسسات و شرکتهای دولتی اعم از اینکه مشمول مقررات این قانون باشند یا نباشند، همچنین مؤسسات موضوع بند ت ماده ۲ مکلفند قبل از هر نوع تغییر میزان حداقل حقوق و مزایای مستخدمین خود قبلاً موافقت شورای مذکور را کسب کنند.

کلیه مؤسسات دولتی که بموجب قانون خاص خود، شمول قوانین و مقررات عمومی نسبت به آنها مستلزم ذکر نام آن مؤسسات در قانون مربوط می باشد با تصویب هیأت وزیران مشمول حکم این تبصره خواهند بود و قوانین و مقررات کلیه مؤسسات دولتی در مواردیکه با مقررات این تبصره مغایر است ملغی خواهد بود.

وظایف دبیرخانه شورای حقوق و دستمزد بعهدہ سازمان امور اداری و استخدامی کشور خواهد بود، آئین نامہ اجرایی این تبصرہ بوسیله شورای مذکور تهیه می شود و بہ تصویب هیأت وزیران می رسد.^{۲۲}

مادہ ۳۴- مستخدم رسمی بہ استناد شغلی کہ برای آن استخدام می شود در پایہ یک گروه مربوط وارد خدمت می شود و در صورتیکہ این قبیل مستخدمین دارای سابقہ خدمت دولتی باشند بہ ازای ہر دو سال سابقہ خدمت دولتی آنان یک پایہ در گروه شغل مورد تصدی بہ آنان اعطا می شود. مدت خدمت زیر پرچم و خدمات اجتماعی زنان جزو سابقہ خدمت دولتی محسوب می شود. حکم این مادہ شامل کلیہ مستخدمینی کہ طبق مقررات این قانون بہ استخدام رسمی پذیرفتہ شدہ اند نیز می باشد.^{۲۳}

مادہ ۳۵- در صورت رضایت بخش بودن خدمات ہر یک از مستخدمین رسمی مشمول این قانون، وزارتخانہ ہا و مؤسسات دولتی در ازای ہر دو سال خدمت یک پایہ ترفیع^{۲۴} بہ آنان اعطا می کنند بہ مستخدمی کہ خدمات برجستہ ای انجام دادہ باشد بجای یک پایہ می توان دو پایہ اعطا کرد. خدمات برجستہ با ضوابطی کہ در آئین نامہ موضوع تبصرہ مادہ ۲۸ تعیین می شود تشخیص خواهد شد.

تبصرہ- در نقاطی از کشور کہ سازمان امور اداری و استخدامی کشور پیشنهاد می کند و بہ تصویب ہیأت وزیران می رسد ہر یک سال اشتغال مستخدمین رسمی از لحاظ ترفیع ہیجده مادہ تا دو سال محسوب می شود.

مادہ ۳۶- تغییر گروه مستخدم رسمی با رعایت شرایط زیر امکان پذیر است:

الف- در گروه جدید پست سازمانی بدون متصدی وجود داشتہ باشد.

ب- مستخدم واجد شرایط لازم برای تصدی شغل گروه جدید باشد.

پ- از لحاظ معلومات مورد لزوم برای تصدی شغل گروه جدید از عہدہ امتحانات مقرر برآید.

تبصرہ ۱- مستخدمینی کہ ارتقا گروہ یافتہ یا می یابند در پایہ ای از گروہ جدید قرار می گیرند کہ در گروہ قبلی دارا بودہ اند در مواردیکہ پایہ قبلی مستخدم در گروہ جدید وجود نداشتہ باشد، آخرین پایہ گروہ جدید بہ آنان اعطا می شود.

تبصرہ ۲- در صورت ضرورت و با رضایت مستخدم می توان پستی در گروہ پائین تر بہ او ارجاع کرد و در این صورت مستخدم در پایہ ای از گروہ جدید قرار خواهد گرفت کہ در گروہ قبلی دارا بودہ است و تفاوت حقوق پایہ و گروہ قبلی با پایہ گروہ جدید را دریافت خواهد کرد و در تعیین حقوق آمادگی بہ خدمت و حقوق بازنشستگی و وظیفہ او مبنای محاسبہ قرار می گیرد و در غیر این صورت مستخدم آمادہ بہ خدمت خواهد شد.

ہر نوع افزایش حقوق ناشی از ترفیع پایہ اینگونہ مستخدمین بابت تفاوتہای مذکور در فوق محسوب خواهد شد.

ارتقاء گروہ مجدد مستخدمی کہ بہ ترتیب فوق در گروہ پائین تر منصوب می شود تا بالاترین گروہی کہ قبلاً دارا بودہ است بدون گذارندن امتحان مقرر در بند (پ) این مادہ با داشتن سایر شرایط مجاز است و در این صورت در

^{۲۲} ترکیب شورای حقوق و دستمزد در مادہ ۱۸ قانون نظام ہماہنگ پرداخت مشخص شدہ است.

^{۲۳} خدمات اجتماعی زنان بموجب مصوبہ مؤرخ ۵۷/۲/۱۵ شورای انقلاب اسلامی ملغی شدہ است.

^{۲۴} بموجب قانون نظام ہماہنگ پرداخت، افزایش سنواتی جایگزین ترفیع شدہ است.

پایه ای از گروه بالاتر قرار می گیرد که در گروه پائین تر دارا بوده است و تفاوت حاصل از ارتقاء گروه او بابت تفاوت حقوق مذکور در فوق محسوب خواهد شد.

تبصره ۳- استفاده مستخدم رسمی از حقوق شغل مورد تصدی براساس جدول حقوق موضوع ماده ۳۲ در موقع تنزل گروه و یا تغییر شغل در دوران آمادگی به خدمت و بازنشستگی، یا در برقراری حقوق وظیفه از کار افتادگی و فوت مشروطه و فوت مشروط بر آنست که حداقل شش ماه تمام تصدی پست مربوط را داشته باشد. این حکم در مورد مستخدمین موضوع تبصره این ماده که بعلت عدم قبول پست در گروه پائین تر آماده به خدمت شده یا می شوند نیز جاری است.

ماده ۳۷- آئین نامه اجرائی مواد ۳۰ و ۳۵ و ۳۶ بوسیله سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه می شود و به تصویب شورا خواهد رسید.^{۲۵}

ماده ۳۸- در صورتیکه نوع کار و وظایف و مسئولیتهای بعضی از مشاغل وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون اقتضا نماید که مبالغی علاوه بر حقوق به مستخدمین رسمی شاغل آن پرداخت شود، مبلغی به عنوان فوق العاده شغل به شاغلین آن مشاغل پرداخت خواهد شد.

تعیین مشاغل مستحق دریافت فوق العاده مزبور و میزان این فوق العاده و همچنین ازدیاد یا تقلیل یا حذف این فوق العاده در مورد مشاغل مختلف بنا به پیشنهاد سازمان امور اداری و استخدامی کشور و تصویب هیأت وزیران صورت خواهد گرفت.

تبصره ۱- جمع حقوق و فوق العاده شغل نمی تواند از دو برابر بالاترین حقوق جدول مربوط تجاوز کند.^{۲۶}

تبصره ۲- فوق العاده شغل فقط در مدتی قابل پرداخت است که مستخدم رسمی در شغل که فوق العاده مزبور به آن تعلق می گیرد انجام وظیفه کند.

تبصره ۳- مستخدم رسمی هنگام مرخصی استحقاقی از فوق العاده شغل مورد تصدی خود استفاده خواهد کرد.

تبصره ۴- مستخدم رسمی طی مرخصی استعلاجی حداکثر تا چهار ماه در هر دوازده ماه خدمت متوالی می تواند از فوق العاده شغل مورد تصدی خود استفاده کند.

تبصره ۵- میزان اعتبار فوق العاده شغل همه ساله ضمن بودجه کل کشور پیش بینی خواهد شد و جمع پرداختیهای فوق العاده شغل هر سال از مبلغ اعتبار منظور در بودجه مصوب نباید تجاوز کند.

تبصره ۶- فوق العاده شغل مقامات دولتی مذکور در ماده ۳ از یک برابر حقوق آنان نباید تجاوز کند.^{۲۷}

ماده ۳۹- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی می توانند علاوه بر فوق العاده شغل مذکور در ماده ۳۸ این قانون فوق العاده هایی به شرح زیر به مستخدمین پرداخت کنند:

^{۲۵} به آئین نامه های اجرائی طرح طبقه بندی مشاغل و اصلاحات آن مراجعه شود..

^{۲۶} این تبصره با قانون نظام هماهنگ بلا اثر شده است.

^{۲۷} این تبصره طبق قانون نظام هماهنگ پرداخت بلا اثر می باشد.

الف- فوق العاده اضافه کار که فقط در قبال ساعات کار اضافی برای انجام وظایف مشخص بطور غیر مستمر قابل پرداخت است.

ب- فوق العاده بدی آب و هوا به مستخدمینی که در نقاط بد آب و هوا انجام وظیفه می کنند قابل پرداخت است.

پ- فوق العاده محرومیت از تسهیلات زندگی به مستخدمینی که در نقاطی خدمت می کنند که فاقد تسهیلات لازم زندگی است قابل پرداخت است.

ت- فوق العاده محل خدمت فقط به مستخدمینی که محل جغرافیائی خدمت آنان تغییر می کند حداکثر بمدت پنج سال در هر محل قابل پرداخت است.

ث- فوق العاده روزانه که فقط در قبال روزهاییکه مستخدم خارج از محل خدمت انجام وظیفه می کند قابل پرداخت است.

ج- فوق العاده اشتغال خارج از کشور فقط به مستخدمینی که در خارج از کشور انجام وظیفه می کنند قابل پرداخت است.

چ- فوق العاده کسر صندوق که فقط به تحویلداران و تحصیلداران و مأمورین پرداخت قابل پرداخت است.

ح- فوق العاده تضمین که فقط به صاحب جمعان نقدی یا جنسی قابل پرداخت است.

خ- فوق العاده سختی شرایط محیط کار فقط به مستخدمینی که در شرایط غیر متعارف محیط کار به تشخیص سازمان امور اداری و استخدامی کشور مجبور به انجام وظیفه می باشند قابل پرداخت است.

د- فوق العاده نوبت کاری به مستخدمینی که در نوبت های غیر متعارف مجبور به انجام وظیفه باشند قابل پرداخت است.

تبصره ۱- حداکثر مدتی که مستخدم در طول خدمت خود در یک نقطه بد آب و هوا خدمت خواهد کرد نباید از پنج سال تجاوز کند مگر با رضایت مستخدم که در هر حال فوق العاده های موضوع بندهای ب و پ این ماده طبق مقررات مربوط به او پرداخت خواهد شد.

دولت مکلف است ترتیبات و ضوابطی برای تغییر محل جغرافیائی خدمت مستخدمین تعیین کند.

«تبصره ۲- مستخدمینی که بنا به ضرورت و تشخیص وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون و شرکت های دولتی بیش از پنج سال در نقاط محروم و بد آب و هوا خدمت نمایند، مشمول محدودیت زمانی موضوع بند «ت» نخواهند بود و فوق العاده محل خدمت طبق مقررات مربوط به آنان پرداخت خواهد شد.»^{۲۸}

^{۲۸} این تبصره براساس قانون الحاق یک تبصره بعنوان تبصره ۲ به ماده ۳۹ قانون استخدام کشوری مصوب ۶۷/۳/۵ بشرح متن اضافه شده است ضمناً قانون مورد اشاره ذیلاً درج می گردد:

ماده واحد:- بمنظور بهره وری بیشتر از نیروی انسانی متخصص و کارآمد در نقاط محروم و بد آب و هوا تبصره زیر بعنوان تبصره ۲ به ماده ۳۹ قانون استخدام کشوری اضافه می گردد.

ماده ۴۰- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون می توانند مبالغی را برای جبران هزینه های زیر به مستخدمین خود پرداخت کنند:^{۲۹}

الف- هزینه ایاب و ذهاب که فقط به مشاغل خاصی که تصدی آنها نوعاً مستلزم رفت و آمدهایی برای انجام وظیفه مربوط است تعلق می گیرد.

ب- هزینه سفر که فقط به مستخدمینی که به خارج از محل خدمت خود اعزام یا منتقل می شوند قابل پرداخت است.

پ- هزینه نقل مکان که فقط در موقع تغییر محل خدمت مستخدمین دولت قابل پرداخت است.

ماده ۴۱- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون می توانند به مستخدمینی که منشأ خدمات برجسته شوند پاداش پرداخت کنند جمع پاداشهای پرداختی به یک مستخدم در هر سال نباید از یک برابر مجموع حقوق و مزایای یک ماه او تجاوز کند ولی با تصویب هیأت وزیران تا دو برابر مجموع حقوق و مزایای یک ماه مجاز خواهد بود.^{۳۰}

ماده ۴۲- آئین نامه اجرائی مواد ۳۹ و ۴۰ بوسیله سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه می شود و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.^{۳۱}

ماده ۴۳- مستخدم رسمی نمی تواند تصدی بیش از یک پست سازمانی را داشته باشد وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی نمی توانند غیر از حقوق و مزایای پست سازمانی مورد تصدی و فوق العاده ها و هزینه ها و پاداش مندرج در این فصل تحت هیچ عنوان وجهی به مستخدمین خود پرداخت کنند.^{۳۲}

تبصره ۲- مستخدمینی که بنا به ضرورت و تشخیص وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون و شرکت های دولتی بیش از پنج سال در نقاط محروم و بد آب و هوا خدمت نمایند، مشمول محدودیت زمانی موضوع بند (ت) نخواهند بود و فوق العاده محل خدمت طبق مقررات مربوط به آنان پرداخت خواهد شد.

ضمناً در صورتی که در مقررات مورد عمل سایر مؤسسات و شرکت های دولتی که دارای مقررات استخدامی خاص می باشند و یا شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است برای پرداخت فوق العاده محل خدمت در نقاط محروم و بد آب و هوا، از لحاظ زمانی محدودیت پیش بینی شده باشد، مشمول حکم این قانون خواهند بود.

نقاط محروم و بد آب و هوا توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور، با همکاری سازمان برنامه و بودجه تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره در جلسه علنی پنجشنبه پنجم خرداد ماده یک هزار و سیصد و شصت و هفت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۷/۳/۱۲ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

^{۲۹} به آئین نامه های مربوط مراجعه شود

ضمناً طبق ماده ۹ قانون نظام هماهنگ پرداخت کمک هزینه عائله مندی و اولاد نیز پیش بینی شده است.

^{۳۰} در اجرای بند ۳ تصویبنامه شماره ۲۳۳۴۷/ت ۲۱۵ هـ مؤرخ ۷۳/۶/۱۲ (تصویب نامه در خصوص جذب و نگهداری نیروی انسانی متخصص و مجرب شاغل در دهستانها) در پایان نیمه اول هر سال به آن دسته از مستخدمین رسمی و ثابت که داوطلبانه در دهستانهای موضوع جدول پیوست خدمت می کنند برابر یکماه حقوق و فوق العاده شغل به عنوان پاداش پرداخت می شود.

^{۳۲} به قانون ممنوعیت تصدی بیش از یک شغل مصوب ۷۳/۱۰/۱۱ مراجعه شود.

تبصره ۱- حق کشف قاچاق موضوع قوانین منع کشت خشخاش و مجازات مرتکبین قاچاق و مقررات الحاقی آنها از شمول این ماده مستثنی است.

تبصره ۲- پرداخت حق تدریس - حق تألیف و تصنیف و ترجمه - حق تحقیق - حق تهیه و تنظیم و رهبری و گویندگی و اجرای برنامه های آموزشی و فرهنگی و هنری - حق حضور در جلسه - حق الزحمه کارشناسان حق العلاج و حق الزحمه صاحبان حرف پزشکی مشروط بر آنکه امور راجع به آنها در غیر از ساعات اداری و علاوه بر وظیفه اصلی مستخدم انجام شود همچنین هزینه پذیرائی^{۳۳} و عیدی پایان سال و کمک خواربار از شمول این ماده مستثنی است.

آئین نامه اجرائی موضوع این تبصره بوسیله سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه می شود و پس از تصویب هیأت وزیران قابل اجرا است.^{۳۴}

تبصره ماده ۲۹۲ قانون اصلاح پاره ای مواد قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۴۵/۱۲/۲۸ و الحاق موادی به قانون مذکور به قوت خود باقی است.

فصل چهارم - در تنظیم و اجرای برنامه های آموزشی

ماده ۴۴- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مکلفند با رعایت مقررات این قانون ادامه یا اجرای برنامه های آموزشی و یا کارآموزی مستخدمین خود را به تصویب سازمان امور اداری و استخدامی کشور برسانند.

تبصره ۱- سازمان امور اداری و استخدامی کشور می تواند با توجه به احتیاجات وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی و با همکاری آنها برنامه های آموزشی و کارآموزی لازم را تنظیم کند.^{۳۵}

تبصره ۲- سازمان امور اداری و استخدامی کشور می تواند برنامه های مصوب موضوع این ماده را راساً یا بوسیله وزارتخانه ها و مؤسسات صلاحیت دار دیگر اجرا کند.

تبصره ۳- سازمان امور اداری و استخدامی کشور مکلف است طبق ضوابط و برنامه ای که تنظیم خواهد نمود مؤسسه ای برای آموزش مدیریت و فنون اداری مستخدمین دولت تأسیس کند مؤسسه مزبور می تواند برای این

^{۳۳} در اجرای بند ۷ تصویبنامه شماره ۴۴۸۸ / ت ۲۶۳۴۳ هـ مؤرخ ۸۱/۲/۸ هیأت وزیران فوق العاده ای تحت عنوان هزینه پذیرائی به قرار یر تعیین و پرداخت می گردد:

الف- استاندار معادل حداکثر (۱۰۰٪) حقوق و فوق العاده شغل

ب- معاونان استانداران معادل حداکثر (۷۰٪) حقوق و فوق العاده شغل

پ- فرمانداران معادل حداکثر (۱۰۰٪) حقوق و فوق العاده شغل

ت- بخشداران معادل حداکثر (۷۰٪) حقوق و فوق العاده شغل

ث- معاونان فرمانداران معادل حداکثر (۵۰٪) حقوق و فوق العاده شغل

^{۳۴} - به آئین نامه اجرایی قسمتی از تبصره ۲ ماده ۴۳ قانون استخدام کشوری مراجعه شود.

^{۳۵} - به نظام جامع آموزش کارکنان مراجعه شود.

منظور در حدود قوانین و مقررات مربوط بابت آموزش کمک و یا شهریه دریافت کرده و آنرا طبق تصویب نامه هیأت وزیران به مصرف برساند.^{۳۶}

ماده ۴۵- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون نمی توانند به تشکیل هیچگونه مؤسسه آموزشی-کلاس- دوره تعلیماتی و نظایر آن که هر نوع تعهد استخدامی برای دولت بوجود آورد مبادرت ورزند مگر آنکه قبلاً موافقت سازمان امور اداری و استخدامی کشور را در این مورد جلب کرده باشند.

تبصره- دوره تحصیلات عالی که طبق برنامه های رسمی به منظور خدمت در رشته های مربوط به رشته آموزشی وزارت آموزش و پرورش طی می شود از لحاظ بازنشستگی و وظیفه با پرداخت کسور مربوط جزو سابقه خدمت مستخدم محسوب می گردد.

ماده ۴۶- استفاده از بورسهای آموزشی خارج از کشور که به مستخدمین وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون تخصیص داده می شود موکول به موافقت سازمان امور اداری و استخدامی کشور است، آئین نامه اجرای این ماده توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب شورا خواهد رسید

فصل پنجم - در تأمین و آسایش و حفظ سلامت مستخدمین رسمی

ماده ۴۷- مستخدمین رسمی دولت سالی یک ماه حق مرخصی با استفاده از حقوق و فوق العاده های مربوط را دارند.

ماده ۴۸- مستخدمین رسمی در صورت ابتلا به بیماریهایی که مانع از انجام خدمت آنان باشد از مرخصی استعلاجی استفاده خواهند کرد.

تبصره- جز در بیماریهای صعب العلاج حداکثر مدت استفاده از مرخصی استعلاجی چهار ماه در سال خواهد بود.^{۳۷}

ماده ۴۹- مستخدم رسمی می تواند با موافقت وزارتخانه یا مؤسسه متبوع از مرخصی بدون حقوق استفاده کند.

تبصره ۱- مدت مرخصی بدون حقوق از لحاظ بازنشستگی جزو سوابق خدمت محسوب نخواهد شد.

تبصره ۲- حداکثر مدتی که مستخدم رسمی در طول خدمت خود می تواند از مرخصی بدون حقوق با موافقت سازمان متبوع استفاده نماید سه سال خواهد بود ولی برای ادامه تحصیلات عالی مستخدمینی که در رشته های مشاغل دبیری و آموزگاری خدمت می کنند و فاقد دانشنامه لیسانس هستند همچنین برای ادامه تحصیلات عالی تخصصی در رشته مربوط به شغل مستخدم حداکثر این مرخصی تا دو سال دیگر قابل تمدید خواهد بود.^{۳۸}

^{۳۶} - بهبند (ج) ماده ۴۳ قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین و اصلاحات آن مصوب ۷۳/۱۲/۲۸ و ۷۴/۸/۹ مراجعه شود.

^{۳۷} ماده ۱۹ قانون تسهیلات استخدامی و اجتماعی جانبازان محدودیت چهار ماه را برای جانبازانی که کمیسیون پزشکی تأیید نماید منتفی نموده است.

^{۳۸} به قانون اعطا مرخصی بدون حقوق مستخدمین رسمی یا ثابت که همسر آنان به مأموریت خارج از کشور اعزام می شوند مصوب ۶۶/۹/۱ مجلس شورای اسلامی مراجعه شود.

تبصره ۳- محفوظ ماندن پست سازمانی مستخدم رسمی در مدتی که از مرخصی بدون حقوق استفاده می نماید الزامی نیست. در صورتیکه پس از پایان دوران مرخصی پست سازمانی مناسب برای ارجاع به مستخدم مذکور موجود نباشد به حال آماده به خدمت در می آید.

تبصره ۴- مدت مرخصی بدون حقوق مستخدم برای ادامه تحصیلات عالی و تخصصی در رشته های مورد نیاز وزارتخانه یا مؤسسه مربوط مشروط به اینکه منجر به اخذ مدرک تحصیلی بشود. از لحاظ بازنشستگی و وظیفه با پرداخت کسور مربوط جزو سابقه خدمت رسمی مستخدم محسوب می شود.

تبصره ۵- آن دسته از مستخدمین رسمی که همسر آنان در مشاغل حساس دولتی در داخل کشور اشتغال دارند به تبعیت از محل کار همسر می توانند حداکثر تا ۶ سال از مرخصی بدون حقوق استفاده نمایند. تشخیص مشاغل حساس با پیشنهاد دستگاه مربوطه و تأیید سازمان امور اداری و استخدامی کشور خواهد بود.^{۳۹}

ماده ۵۰- ترتیب تحصیل مرخصی های موضوع مواد ۴۷ و ۴۸ و ۴۹ این قانون به موجب آئین نامه ای که از طرف سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب هیأت وزیران می رسد معین می شود.^{۴۰}

ماده ۵۱- دولت مکلف است بطرق مقتضی وسایل بهداشت و درمان مستخدمین رسمی و خانواده آنان را فراهم کند.^{۴۱}

ماده ۵۲- دولت مکلف است تأسیس مؤسسات تعاونی مستخدمین رسمی را تشویق و با مؤسسات مذکور همکاری و نسبت به آنها کمک لازم را بنماید نحوه همکاری و کمک دولت به مؤسسات مذکور طبق آئین نامه ای خواهد بود که به وسیله سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.^{۴۲}

ماده ۵۳- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مکلفند در تأمین شرایط بهداشتی و ایمنی و ایجاد محیط مناسب کار برای مستخدمین اقدامات لازم را بعمل آورند.

سازمان امور اداری و استخدامی کشور موظف است در این مورد نظارت و هدایت لازم را معمول دارد.

فصل ششم - در تکالیف عمومی مستخدمین

ماده ۵۴- مستخدم مکلف است در حدود قوانین و مقررات احکام و اوامر رؤسای مافوق خود را در امور اداری اطاعت نماید. اگر مستخدم حکم یا امر مقام مافوق را برخلاف قوانین و مقررات تشخیص دهد مکلف است کتباً مغایرت دستور را با قوانین و مقررات به مقام مافوق اطلاع دهد.

در صورتیکه بعد از این اطلاع مقام مافوق کتباً اجرای دستور خود را تأیید کرد مستخدم مکلف به اجرای دستور صادره خواهد بود.

^{۳۹} این تبصره براساس مصوبه مؤرخ ۱۳۷۱/۳/۳ مجلس شورای اسلامی به شرح متن به ماده ۴۹ قانون استخدام کشوری الحاق گردیده است.

^{۴۰} به آئین نامه مرخصی ها مراجعه شود.

^{۴۱} به تصویب نامه شماره ۱۲۵۴۱۵ / ت ۱۴۴۹۰ هـ مؤرخ ۱۳۷۵/۱۱/۲۸ هیأت وزیران در زمینه بیمه مأموران خارج از کشور مراجعه شود

^{۴۲} به آئین نامه اجرائی ماده ۵۲ مراجعه شود.

ماده ۵۵- مستخدم دولت از هر نوع عملی که موجب ایجاد وقفه در امور اداری کشور شود ممنوع است.

ماده ۵۶- قبول القاب و نشانهای دول بیگانه که به مستخدم دولت داده می شود موکول به اجازه دولت است.

ماده ۵۷- خروج از تابعیت ایران و یا قبول تابعیت کشور بیگانه به شرط گواهی وزارت امور خارجه موجب انفصال از خدمت دولت خواهد بود.

ماده ۵۸- رسیدگی به تقصیر و تخلف اداری و یا قصور مستخدمین در انجام وظیفه و تعیین مجازات آنها بعهدہ دادگاه اداری است.

تبصره ۱- تشخیص تقصیر و تخلف و قصور مستخدمین و چگونگی تشکیل دادگاه اداری و رسیدگی به موجب آئین نامه ای خواهد بود که به وسیله سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۲- مستخدمین مشمول این قانون که در وزارت جنگ و یا ژاندارمری کل کشور و یا شهربانی کل کشور شاغل خدمت هستند از لحاظ تقصیر و تخلف اداری و قصور تابع حکم تبصره ماده ۵ قانون استخدام نیروهای مسلح خواهند بود.

ماده ۵۹-.....

فصل هفتم - در حفظ حقوق استخدامی مستخدمین

ماده ۶۰-.....

ماده ۶۱-.....

ماده ۶۲-.....

ماده ۶۳-.....

ماده ۶۴- مستخدم رسمی می تواند با یک ماه اعلام قبلی از خدمت دولت استعفا کند در هیچ مورد استعفای مستخدم رافع تعهدات او در برابر دولت نخواهد بود. استعفا از تاریخی تحقق می یابد که وزارتخانه یا مؤسسه دولتی مربوط مستخدم به موجب حکم رسمی با آن موافقت کند. وزارتخانه یا مؤسسه دولتی مکلف است ظرف یک ماه از تاریخ وصول استعفا، رد یا قبول استعفا را کتباً اعلام دارد. اگر تا پایان یک ماه مذکور رد یا قبول استعفا ابلاغ نگردد این امر در حکم عدم قبول استعفا تلقی خواهد شد. مستخدم می تواند در صورت قبول نشدن استعفا طبق ماده ۶۰ شکایت کند.

ماده ۶۵-.....

ماده ۶۶- وجوهی که مستخدم مستعفی بابت کسور بازنشستگی به صندوق بازنشستگی پرداخت کرده است به او مسترد خواهد شد.

ماده ۶۷- استخدام مجدد مستخدم رسمی که استعفا کرده است در صورت احتیاج بوجود او مانعی ندارد. سوابق خدمت این قبیل مستخدمین از لحاظ بازنشستگی منظور و محسوب خواهد شد. بشرط آنکه وجوهی را که طبق ماده ۶۶ دریافت داشته اند یکجا به صندوق بازنشستگی مسترد دارند.

ماده ۶۸- هر گاه مستخدمی که طبق ماده ۶۴ از خدمت استعفا نموده است داوطلب خدمت در گروه مورد اشتغال سابق خود یا گروه پائین تر باشد وزارتخانه یا مؤسسه دولتی استخدام کننده می تواند داوطلب را از گذراندن امتحان و دوره آزمایشی معاف دارد.

ماده ۶۹- هر گاه مستخدمی که طبق مفاد ماده ۶۴ از خدمت استعفا نموده است داوطلب خدمت در گروهی بالاتر از گروه مورد اشتغال سابق خود باشد استخدام او مشروط به گذراندن امتحان خواهد بود ولی وزارتخانه یا مؤسسه دولتی استخدام کننده می تواند او را از گذراندن دوره آزمایشی معاف دارد.

فصل هشتم - در بازنشستگی و وظیفه

ماده ۷۰- از اول سال ۱۳۵۴ صندوق بازنشستگی کشوری به صورت مؤسسه ای مستقل وابسته به سازمان امور اداری و استخدامی کشور تأسیس و به موجب اساسنامه ای که به تصویب کمیسیونهای استخدام و امور اقتصادی و دارائی مجلس می رسد اداره خواهد شد.

اداره کل بازنشستگی فعلی و صندوق بازنشستگی و وظیفه مستخدمین شرکتهای دولتی با کلیه وظایف و دارائی و موجودی و اسناد و اوراق و بودجه و تعهدات و مستخدمین خود به صندوق بازنشستگی کشوری منتقل می شود.

تبصره ۱- حقوق بازنشستگی و وظیفه از کار افتادگی و وظیفه وراثت مستخدمینی که تا آخر سال ۱۳۵۳ بازنشسته یا از کار افتاده شده یا بشوند همچنین وظیفه وراثت مستخدمینی که تا آخر سال ۱۳۵۳ فوت شده یا بشوند از محل اعتبار خاصی که به عنوان کمک به صندوق بازنشستگی هر سال در بودجه کل کشور منظور می شود پرداخت خواهد شد.

تبصره ۲- کسور بازنشستگی متعلق به مدت خدمت گذشته مستخدمین رسمی که در اول فروردین سال ۱۳۵۴ به خدمت اشتغال دارند به میزان و ترتیبی که از طرف سازمان امور اداری و استخدامی کشور با جلب نظر وزارت امور اقتصادی و دارائی و سازمان برنامه و بودجه پیشنهاد و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید از محل اعتباری که در قوانین بودجه کل کشور منظم می گردد به صندوق بازنشستگی کشوری پرداخت خواهد شد.

تبصره ۳- از اول سال ۱۳۵۴ مستخدمین پیمانی وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول قانون استخدام کشوری و آن دسته از مستخدمین موقت شرکتهای و مؤسسات دولتی مستثنی شده از قانون استخدام کشوری که مشمول مقررات بازنشستگی و وظیفه خاصی نمی باشند مشمول مقررات قانون حمایت کارمندان در برابر اثرات ناشی از پیری و از کار افتادگی و فوت خواهند بود و صندوق بازنشستگی کشوری عهده دار وظایف صندوق حمایت مستخدمین مزبور خواهد بود.

تبصره ۴- اجازه داده می شود که اداره امور صندوق بازنشستگی شهرداریها به پیشنهاد سازمان امور اداری و استخدامی کشور و موافقت وزیر کشور به عهده صندوق بازنشستگی کشوری قرار گیرد.

ماده ۷۱- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مکلفند هر ماه هشت و نیم درصد از جمع حقوق و تفاوت تطبیق حقوق و مزایای مستمر و فوق العاده های مستخدمین رسمی و مستخدمین آزمایشی را به استثناء فوق العاده تضمین و اضافه کار و کسر صندوق و روزانه کم کرده و بابت سهم مستخدمین به صندوق بازنشستگی کشوری بپردازند.

تبصره ۱- در مورد مستخدمین رسمی که در مؤسسات موضوع بند (ب) ماده ۱۱ این قانون به خدمت مشغولند هشت و نیم درصد مذکور در این ماده از جمع حقوق و مزایای ایشان به استثنای فوق العاده های تضمین و اضافه کار و کسر صندوق و روزانه کم شده، به صندوق بازنشستگی کشوری تحویل می شود.

تبصره ۲- کسور بازنشستگی مستخدمین آماده به خدمت بر مبنای تمام حقوق و تفاوت تطبیق حقوق ایشان احتساب و برداشت خواهد شد.

تبصره ۳- در مورد مستخدمین رسمی که به نمایندگی مجلس انتخاب شوند کسور بازنشستگی آنان در دوران نمایندگی معادل کسور آخرین پایه مربوط و تفاوت تطبیق حقوق هر ماه از مقرری آنان کسر و به صندوق بازنشستگی کشوری پرداخت خواهد شد.

ماده ۷۲- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون مکلفند حقوق و فوق العاده شغل اولین ماه کسانی را که دوره آزمایشی را طی کرده و به استخدام رسمی پذیرفته می شوند برداشت کنند و به صندوق بازنشستگی کشوری بپردازند.

ماده ۷۳- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون مکلفند علاوه بر کسور موضوع ماده ۷۱ هر ماه مبلغی برابر هشت و نیم درصد حقوق مستخدمین رسمی و مستخدمین آزمایشی خود را به صندوق بازنشستگی کشوری بپردازند.

تبصره ۱- مؤسساتیکه خارج از شمول این قانون بوده و مستخدمین آنان از صندوق بازنشستگی کشوری استفاده خواهند کرد باید مبلغی معادل کشور پرداختی مستخدمین خود از بودجه مؤسسه مربوط به صندوق بازنشستگی کشوری پرداخت کنند.

تبصره ۲- وزارتخانه ها و شرکتها و مؤسسات دولتی که مستخدمین رسمی آنها به یکی از مقامات مذکور در ماده ۳ این قانون انتخاب یا منصوب شوند مکلفند تا زمانیکه مستخدمین مزبور متصدی آن مقامات هستند هر ماه مبلغی معادل کسور پرداختی آنان از بودجه خود به صندوق بازنشستگی کشوری پرداخت کنند.

ماده ۷۴- مستخدم رسمی می تواند طبق شرایط زیر تقاضای بازنشستگی کند و دولت مکلف به قبول آن است:

الف- داشتن شصت سال سن با هر قدر سابقه خدمت.

ب- داشتن پنجاه و پنج سال سن با لااقل سی سال سابقه خدمت.

تبصره ۱- کلیه وزارتخانه ها، شرکتها و مؤسسات دولتی، شهرداریها، بانکها، مؤسسات و شرکتها و سازمانهایی که شمول قانون بر آن ها مستلزم ذکر نام است، می توانند مستخدمین رسمی یا ثابت یا دارای عناوین مشابه خود را (به جز مشمولان قانون کار و تأمین اجتماعی)، در مشاغل غیر تخصصی براساس درخواست کتبی آنان و موافقت بالاترین مقام دستگاه اجرائی مشروط به آنکه بیش از بیست سال سابقه خدمت داشته باشند براساس سنوات خدمت

بازنشسته و در صورتیکه سابقه خدمت آنان کمتر از بیست سال باشد، بازخرید نمایند. به افرادی که براساس این قانون بازخرید می شوند، مبلغی معادل ۴۵ روز حقوق و مزایای مستمر در ازای هر سال سابقه خدمت قابل قبول (در صورتی که کسر یک سال بیش از شش ماه باشد، یک سال تمام محسوب خواهد شد) به علاوه کسور بازنشستگی یا حق بیمه پرداختی سهم مستخدم و حقوق و مزایای مرخصیهای استحقاقی استفاده نشده وی پرداخت خواهد شد.

تبصره ۲- مفاد تبصره یک در مشاغل تخصصی نیز با درخواست کتبی مستخدم و موافقت بالاترین مقام دستگاه اجرایی و تصویب شورایی مرکب از نمایندگان تام الاختیار و زیر برنامه و بودجه و دبیر کل سازمان امور اداری و استخدامی کشور و دستگاه اجرایی مربوط قابل اجرا خواهد بود.

تبصره ۳- مستخدمینی که بیش از یک سال از آمادگی به خدمت آنان بگذرد، در صورتیکه در این مدت با توجه به معرفی سازمان امور اداری و استخدامی کشور در مشاغل و شرایط احراز آن را دارند، جذب دستگاه های دولتی نگردند طبق شرایط این قانون بازخرید یا بازنشسته می شوند.

تبصره ۴- هر نوع استخدام جدید بجای افرادی که به موجب این قانون بازخرید یا بازنشسته می شوند ممنوع است و همچنین اشتغال مجدد افراد مزبور که خدمتشان بازخرید شده و یا بازنشسته گردیده اند در کلیه دستگاههای دولتی ممنوع است و در صورتیکه ثابت شود افراد فوق به خدمت یکی از دستگاههای دولتی درآمده اند علاوه بر مجازات مقرر در قوانین کلیه وجوه پرداختی به ایشان به استثنای وجوه بازنشستگی و یا حق بیمه پس گرفته خواهد شد و دولت در قبال سوابق خدمت آنان تعهدی نخواهد داشت.

ماده ۷۵- مستخدمین رسمی که در تاریخ تصویب این قانون بیش از یازده سال سابقه خدمت دارند می توانند طبق شرایط زیر تقاضای بازنشستگی کنند و دولت مکلف به قبول آن است:

الف- مستخدمین رسمی که در تاریخ تصویب این قانون بیش از یازده سال سابقه خدمت دارند بشرط دارا شدن بیست و نه سال خدمت و رسیدن به پنجاه و چهار سالگی.

ب- مستخدمین رسمی که در تاریخ تصویب این قانون بیش از دوازده سال سابقه خدمت دارند به شرط دارا شدن بیست و هشت سال خدمت و رسیدن به پنجاه و سه سالگی.

پ- مستخدمین رسمی که در تاریخ تصویب این قانون بیش از سیزده سال سابقه خدمت دارند به شرط دارا شدن بیست و هفت سال خدمت و رسیدن به پنجاه و سه سالگی.

ت- مستخدمین رسمی که در تاریخ تصویب این قانون بیش از چهارده سال سابقه خدمت دارند به شرط دارا شدن بیست و شش سال خدمت و رسیدن به پنجاه و یک سالگی.

ث- مستخدمین رسمی که در تاریخ تصویب این قانون بیش از پانزده سال سابقه خدمت دارند به شرط دارا شدن بیست و پنج سال خدمت و رسیدن به پنجاه سالگی.

ج- مستخدمین رسمی که در تاریخ تصویب این قانون بیش از شانزده سال سابقه خدمت دارند به شرط دارا شدن بیست و چهار سال خدمت و رسیدن به چهل و نه سالگی سالگی.

چ- مستخدمین رسمی که در تاریخ تصویب این قانون بیش از هفده سال سابقه خدمت دارند به شرط دارا شدن بیست و سه سال خدمت و رسیدن به چهل و هشت سالگی.

ح- مستخدمین رسمی که در تاریخ تصویب این قانون بیش از هیجده سال سابقه خدمت دارند به شرط دارا شدن بیست و دو سال خدمت و رسیدن به چهل و هفت سالگی.

خ- مستخدمین رسمی که در تاریخ تصویب این قانون بیش از نوزده سال سابقه خدمت دارند به شرط دارا شدن بیست و یک سال خدمت و رسیدن به چهل و شش سالگی.

د- مستخدمین رسمی که در تاریخ تصویب این قانون حداقل بیست سال سابقه خدمت دارند به شرط رسیدن به چهل و پنج سالگی.

تبصره- مقصود از سابقه خدمت در ماده ۷۵ و بندهای آن سابقه خدمت رسمی است.

ماده ۷۶- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون می توانند مستخدمین رسمی را که شصت سال سن و لااقل بیست سال سابقه خدمت دارند بازنشسته کنند.

ماده ۷۷- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون مکلفند کلیه مستخدمین رسمی را که شصت و پنج سال سن دارند بازنشسته کنند.

ماده ۷۸- میزان حقوق بازنشستگی مستخدمین رسمی عبارت است از یک سی ام متوسط حقوق پایه آنان ضرب در سنوات خدمت مشروط بر اینکه حقوق بازنشستگی آنان از آخرین حقوق دریافتی قبل از بازنشستگی تجاوز نکند.

تبصره ۱- متوسط حقوق از لحاظ این قانون عبارت از معدل حقوق پایه مستخدم رسمی در سه سال آخر خدمت است ولی در صورتیکه مجموع سنوات خدمت رسمی مستخدم از سه سال کمتر باشد متوسط حقوق معدل حقوق سنوات خدمت رسمی خواهد بود.

در مورد مستخدمی که براساس حقوق گروه و پایه موضوع ماده ۳۰ این قانون بازنشسته شده یا می شود در صورتیکه مدت استفاده از حقوق گروه و پایه مذکور از سه سال کمتر باشد معدل حقوق این مدت متوسط حقوق محسوب می شود.

تبصره ۲- تفاوت تطبیق حقوق (بدون احتساب مدد معاش همسر و فرزند) در احتساب متوسط حقوق به منظور برقراری حقوق بازنشستگی و وظیفه منظور و محسوب می شود.

تبصره ۳-.....

تبصره ۴-.....

تبصره ۵- در تعیین حقوق بازنشستگی مستخدمین رسمی مشمول قانون استخدام کشوری که در دوران خدمت به نمایندگی مجلس انتخاب شده یا بشوند به ازاء هر دوره نمایندگی حقوق یک گروه بالاتر از حقوق پایه گروه مربوط به بالاترین شغلی که قبل از نمایندگی تصدی آن را داشته اند مبنای محاسبه قرار می گیرد و مبنای مزبور بجای متوسط حقوق موضوع تبصره یک این ماده محسوب می شود.

هر گاه مستخدمین مزبور مشمول حکم این ماده یا تبصره ۳ آن نیز باشند مخیرند فقط از یکی از دو حقوق بازنشستگی مربوط استفاده کنند.

حقوق بازنشستگی مستخدمین رسمی که برابر مدت یک دوره کامل قانونگذاری به ریاست یا نیابت ریاست مجلس انتخاب شده یا می شوند اعم از شاغل یا بازنشسته به ترتیب براساس بندهای ت و پ تبصره ماده ۳۲ قانون استخدام کشوری و با رعایت مقررات این قانون تعیین می شود.

ماده ۷۹- هر گاه مستخدم رسمی علیل یا به علت حادثه ای ناقص شود به نحویکه از کار کردن باز بماند حقوق وظیفه ای برابر با یک سی ام متوسط حقوق ضرب در سنوات خدمت دریافت خواهد کرد مشروط بر اینکه از متوسط حقوق او تجاوز نکند.

تبصره ۱- در صورتیکه سنوات خدمت مستخدم موضوع این ماده از پانزده سال کمتر باشد مدت خدمت او پانزده سال منظور خواهد گردید.

تبصره ۲- در صورتیکه مستخدم مذکور در این ماده فوت شود چهار پنجم حقوق وظیفه او با رعایت شرایط قانونی به وراثت وی تعلق می گیرد.

ماده ۸۰- هر گاه مستخدم رسمی به علت حادثه ناشی از کار یا به سبب انجام وظیفه علیل یا ناقص شود به نحوی که از کار کردن باز بماند تمام حقوق و تفاوت تطبیق و فوق العاده شغل او به عنوان حقوق وظیفه در مورد وی برقرار می گردد.

ماده ۸۱- هر گاه مستخدم رسمی فوت شود خواه به حد بازنشستگی رسیده یا نرسیده باشد در تاریخ فوت بازنشسته محسوب و چهار پنجم حقوق بازنشستگی او به وراثت قانونی وی پرداخت خواهد شد.

ماده ۸۲- هر گاه مستخدم بازنشسته فوت شود چهار پنجم حقوق بازنشستگی او به عنوان حقوق وظیفه طبق مقررات این قانون به وراثت قانونی وی پرداخت خواهد شد.

ماده ۸۳- هر گاه مستخدم رسمی به سبب انجام وظیفه فوت شود تمام حقوق و تفاوت تطبیق حقوق و فوق العاده شغل او به عنوان حقوق وظیفه به وراثت قانونی وی پرداخت خواهد شد.

ماده ۸۴- برقراری حقوق وظیفه موضوع مواد ۷۹ و ۸۰ و ۸۳ با تصویب شورا صورت خواهد گرفت.

تبصره- اعاده به خدمت مستخدمین از کار افتاده در صورتیکه بهبودی حاصل نمایند و توانایی اشتغال یافته باشند قبل از رسیدن به سن شصت سالگی بلامانع است.

ماده ۸۵- آن قسمت از سوابق خدمت دولتی مستخدمین رسمی که کسور بازنشستگی مربوط به آن به صندوق بازنشستگی کشوری پرداخت نشده باشد خدمت غیررسمی تلقی می گردد و مدت مذکور با توجه به تبصره های زیر از لحاظ بازنشستگی و وظیفه جزو سابقه خدمت آنان محسوب و منظور خواهد شد.

تبصره ۱- مستخدم موضوع این ماده می تواند وجهی بابت کسور بازنشستگی سنوات خدمت غیر رسمی خود به صندوق بازنشستگی پرداخت نکند در این صورت حقوق بازنشستگی و یا حقوق وظیفه موضوع ماده ۷۹ او براساس یک چهلم متوسط حقوق و تفاوت تطبیق حقوق و فوق العاده شغل ضرب در سنوات خدمت غیر رسمی به علاوه

یک سی ام متوسط حقوق و تفاوت تطبیق حقوق و فوق العاده شغل ضرب در سنواتی که با عنوان مستخدم رسمی خدمت کرده است احتساب خواهد شد و فقط آن مدت از خدمت غیر رسمی مستخدم محاسبه می شود که به علاوه مدت خدمت او در استخدام رسمی به سی سال برسد و زائد بر آن مورد احتساب واقع نخواهد شد.

تبصره ۲- مستخدمینی که طبق مقررات این قانون تطبیق یا تبدیل وضع یافته اند در صورتیکه کسور بازنشستگی مدت خدمت غیر رسمی موضوع این ماده را بر مبنای ۸/۵ درصد حقوق پایه رسمی که در تاریخ اول فروردین ماده یک هزار و سیصد و چهل و هفت به آنان تعلق داشته است پرداخت کنند سوابق مذکور از لحاظ بازنشستگی و وظیفه جزو سابقه خدمت رسمی آنان محسوب خواهد شد و در مورد مستخدمینی که بعد از تاریخ ۱۳۴۵/۳/۳۱ به استخدام رسمی پذیرفته شده یا بشوند اولین حقوق پایه رسمی که در بدو خدمت رسمی به آنان تعلق می گیرد ملاک پرداخت کسور بازنشستگی موضوع این تبصره خواهد بود.

تبصره ۳- سابقه خدمت مستخدمین در کار ثابت نیروهای مسلح در صورتیکه کسور بازنشستگی مربوط به این خدمت طبق مقررات قانون استخدام نیروهای مسلح به صندوق بازنشستگی کشوری قابل انتقال باشد جزو خدمت رسمی محسوب و در غیر این صورت در حکم خدمت غیر رسمی تلقی می شود و تابع حکم این ماده خواهد بود.

ماده ۸۶- وراث قانونی از لحاظ این قانون عبارتند از: فرزندان و زوج یا زوجه دائمی و مادر و پدری که در کفالت متوفی بوده اند، همچنین نوادگانی که پدرشان فوت شده و در کفالت مستخدم متوفی بوده اند با دارا بودن شرایط زیر:

الف- فرزندان و نوادگان ذکور از بیست سال کمتر داشته باشند مگر اینکه به موجب مدارک مثبت در یکی از دانشگاهها یا مؤسسات آموزشی رسمی عالی مشغول تحصیل باشند و در این صورت نیز حقوق وظیفه آنها در پایان بیست و پنجمین سال عمر آنان قطع خواهد شد.

ب- فرزندان و نوادگان اناث تا بیست سالگی به شرط نداشتن شوهر ولی اگر به موجب مدارک مثبت در یکی از دانشگاهها یا مؤسسات آموزشی رسمی عالی مشغول تحصیل باشند و شوهر نداشته باشند حقوق وظیفه آنان در پایان بیست و پنجمین سال عمر آنان قطع خواهد شد.

پ- مادر متوفی به شرط نداشتن شوهر.

ت- عیال دائمی متوفی

ث- شوهر در صورتیکه علیل و از کار افتاده و تحت کفالت عیال متوفی خود بوده باشد.

ج- فرزندان و نوادگان علیل یا ناقص العضو مستخدم متوفی که قادر به انجام کار نباشند مادام العمر.

ماده ۸۷- حقوق وظیفه به تساوی بین وراث مستخدم تقسیم می شود و سهم هر یک از وراث قانونی که قطع می شود به تساوی به سهم بقیه وراث افزوده می شود حکم این ماده از تاریخ تصویب قانون استخدام کشوری (۱۳۴۵/۳/۳۱) قابل اجرا است. همچنین حکم مندرج در بند ج ماده ۸۶ درباره وراث مستخدمین رسمی که براساس قوانین و مقررات سابق حقوق وظیفه آنان برقرار نشده و یا قطع شده است از این تاریخ قابل اجرا خواهد بود.

تبصره ۱- از اول سال ۱۳۵۴ حقوق وظیفه مستخدمین رسمی در هر موردی که در مواد مختلف قانون استخدام کشوری نصف حقوق وظیفه یا حقوق بازنشستگی تعیین شده است جز در مورد حقوق وظیفه که به علت انفصال یا

محرومیت از حقوق اجتماعی مستخدم برقرار می شود به چهار پنجم حقوق وظیفه یا حقوق بازنشستگی اصلاح می شود.

این حکم شامل وراثت وظیفه بگیر فعلی جز در مواردیکه حقوق وظیفه به علت انفصال یا محرومیت از حقوق اجتماعی مستخدم برقرار شده است نیز خواهد بود.

حکم این تبصره شامل مشمولین قانون استخدام نیروهای مسلح نیز خواهد بود.

تبصره ۲- از اول سال ۱۳۵۴ حقوق وظیفه وراثت قانونی مستخدمین رسمی موضوع تبصره ۳ ماده ۷۸ که قبل از ۳۱ خرداد ماده ۱۳۴۵ فوت شده اند به میزان چهار پنجم حقوق بازنشستگی مقام مربوط ترمیم و پرداخت می شود.

ماده ۸۸-

الف-

ب- دریافت بیش از یک حقوق بازنشستگی یا حقوق وظیفه یا مستمری یا بازخرید خدمت برای ایام واحد خدمت از سازمانها و صندوقهای مربوط به وزارتخانه ها، مؤسسات، شرکتهای دولتی، شهرداریها و مؤسسات تابعه و وابسته به آنها و همچنین مؤسسات غیر دولتی که بیش از ۲۵٪ سرمایه یا بودجه سالانه آنها به تشخیص هیأت وزیران از محل درآمد عمومی تأمین می شود ممنوع است.

پ- حکم این ماده شامل مؤسسات و شرکتهای دولتی که شمول این قانون درباره آنها مستلزم ذکر نام آنها است نیز خواهد بود.

مشمولین قانون استخدام نیروهای مسلح کماکان تابع قوانین و مقررات خاص خود خواهند بود.

ماده ۸۹- مستخدم رسمی که در شرکتهای دولتی و مؤسسات دولتی خارج از شمول این قانون خدمت می کند می تواند نسبت به مدت خدمت در مؤسسات مذکور از مقررات بازنشستگی و وظیفه همان مؤسسه استفاده کند و در این صورت مشمول پرداخت کسور بازنشستگی به صندوق بازنشستگی کشوری نخواهد بود. حقوق بازنشستگی یا وظیفه چنین مستخدمی به تناسب ایام خدمت در هر یک از مؤسسات مشمول یا مؤسسات مستثنی شده از این قانون که در آن خدمت کرده است طبق مقررات مربوط به آن مؤسسات پرداخت می شود و برای صندوق بازنشستگی کشوری از لحاظ تعیین میزان حقوق بازنشستگی و وظیفه این گونه مستخدمین، زائد بر سی سال خدمت قابل احتساب نیست.

ماده ۹۰- اشتغال بازنشستگان در وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون ممنوع است و پرداخت هر گونه وجه از این بابت از طرف وزارتخانه ها و مؤسسات مزبور به بازنشستگان در حکم تصرف غیر قانونی در وجوه دولتی است.

ماده ۹۱- از تاریخ تصویب این اصلاحیه (۵۳/۱۲/۲۸) اشتغال مستخدمین رسمی بازنشسته در مقامات مذکور در تبصره ماده ۳۲ یا ریاست مؤسسات و شرکتهای دولتی مشروط به آنکه به سن بازنشستگی اجباری نرسیده باشد اعاده به خدمت تلقی و مدت اشتغال به شرط پرداخت کسور بازنشستگی مقرر جزو مدت خدمت رسمی محسوب می گردد. وزرا و نخست وزیران که از تاریخ ۵۷/۱۱/۲۲ به این مقامات منصوب شده اند بدون رعایت شرایط سن بازنشستگی اجباری اعاده بخدمت خواهند شد.

ماده ۹۲- هر گاه مستخدم رسمی که بیش از ده سال سابقه خدمت دارد اصالتاً یا تبعاً به محرومیت از حقوق اجتماعی محکوم شود در صورتیکه محکومیت او از لحاظ ارتکاب جرائم خدمتی نباشد و به سن پنجاه و پنج سالگی نرسیده باشد معادل آنچه به عنوان کسور بازنشستگی تا تاریخ محکومیت پرداخته به عنوان کمک به عائله وی پرداخت خواهد شد و در صورتیکه در تاریخ محرومیت از حقوق اجتماعی حداقل پنجاه و پنج سال داشته باشد به عائله او حقوق وظیفه ای برابر با نصف حقوق بازنشستگی که در تاریخ محرومیت از حقوق اجتماعی به او تعلق می گرفته پرداخت خواهد شد و پس از اعاده حیثیت شخصاً از تمام حقوق بازنشستگی خود استفاده می کند.

ماده ۹۳- هر گاه شخصی که به موجب این قانون از حقوق بازنشستگی خود استفاده می کند به موجب حکم دادگاه صلاحیتدار اصالتاً یا تبعاً به محرومیت از حقوق اجتماعی محکوم شود تا زمانی که از حقوق اجتماعی محروم است شخصاً از دریافت حقوق بازنشستگی محروم خواهد بود. در صورتیکه محکومیت مربوط به دوره خدمت وی باشد با عائله او همان رفتار می شود که در مورد وراثت بازنشستگان متوفی می شود و اگر جرم و محکومیت مربوط به دوره بازنشستگی باشد در مدت حیات مستخدم تمام حقوق بازنشستگی به عائله او پرداخت خواهد شد.

تبصره- منظور از عائله افرادی است که طبق ماده ۸۶ و با رعایت شرایط مقرر در آن از حقوق وظیفه استفاده خواهند کرد.

ماده ۹۴- هر گاه مستخدمینی که طبق مقررات این قانون مستحق دریافت حقوق بازنشستگی شناخته شده اند به موجب حکم قطعی دادگاه صلاحیتدار از حقوق اجتماعی و به تبع آن از دریافت حقوق بازنشستگی محروم شوند و بعداً برائت ایشان از اتهام منتسبه در محکمه صلاحیتدار به ثبوت برسد مستحق دریافت حقوق بازنشستگی مدت محرومیت خواهند بود.

ماده ۹۵- هر گاه مستخدمین که طبق مقررات قانونی از حقوق بازنشستگی یا حقوق وظیفه استفاده می کند مفقودالاثرت شود و مدت یکسال حقوق بازنشستگی و یا وظیفه خود را مطالبه نکند وراثت قانونی او در صورتیکه طبق شرایط ماده ۸۶ حقوق وظیفه به آنان تعلق گیرد حق دارند موقتاً حقوق وظیفه قانونی خود را تقاضا کنند اگر بعداً معلوم شود مستخدم مذکور فوت شده حقوق وظیفه موقت از تاریخ فوت بطور دائم برقرار می شود و در صورتیکه معلوم شود در حال حیات است وضع حقوق او به حالت اول اعاده می گردد.

ماده ۹۶- توقیف حقوق بازنشستگی یا وظیفه در قبال مطالبات دولت با محکومیت حقوقی با عناوین دیگر از این قبیل فقط تا میزان یک چهارم حقوق بازنشستگی یا وظیفه جایز است.

ماده ۹۷- ترک تابعیت موجب قطع حقوق بازنشستگی و حقوق وظیفه خواهد شد.

ماده ۹۸- حقوق بازنشستگی و وظیفه بگیران فعلی براساس قوانین و مقررات سابق کماکان از محل صندوق بازنشستگی کشوری پرداخت خواهد شد و در صورتیکه ضریب جداول حقوق مستخدمین رسمی شاغل تغییر یابد دولت مکلف است به نسبتی که هزینه زندگی موجب این تغییر شده است حقوق بازنشستگان و وظیفه بگیران را ترمیم کند.

ماده ۹۹- ملاک تشخیص سن مستخدمینی که در تاریخ تصویب این قانون در خدمت دولت هستند شناسنامه ای است که در تاریخ سوم تیرماه هزار و سیصد و سی و هفت در دست داشته اند و در مورد مستخدمینی که بعد از

تصویب این قانونی به استخدام دولت پذیرفته می شوند شناسنامه ایست که در بدو استخدام ارائه خواهند کرد. در صورتی که ماه تولد یا ماه تاریخ ورود به خدمت مستخدمین از روی مدارک رسمی مشخص نباشد اول مهرماه محسوب خواهد شد.

ماده ۱۰۰- درآمد صندوق بازنشستگی از وجوهی که از حقوق و تفاوت تطبیق حقوق و فوق العاده شغل مستخدمین رسمی و آزمایش کسر می شود منحصر است بوجه مذکور در مواد ۷۱ و ۷۲ و تبصره پنج ماده ۱۳۷ این قانون و مبلغ ماه اول هر گونه حقوق و تفاوت تطبیق حقوق و فوق العاده شغل مستخدم در صورت عدم کفایت وجوه صندوق بازنشستگی دولت مکلف است کمبود آنرا در بودجه کل کشور از محل درآمد عمومی تأمین و پرداخت کند.

تبصره- فوق العاده های موضوع بندهای ب و پ و ت اصلاحی ماده ۳۹ از تاریخ ۱۳۴۹/۱/۱ و فوق العاده موضوع بند (ج) اصلاحی ماده مزبور از تاریخ اجرای مرحله اول قانون استخدام کشوری به مستثنیات مندرج در ماده ۷۱ اضافه می شود و تا زمانی که آئین نامه اجرایی بندهای ب و پ و ت اصلاحی ماده ۳۹ به تصویب نرسیده است فوق العاده اشتغال خارج از مرکز و بدی آب و هوا به ترتیبی که در مقررات سابق پیش بینی شده است قابل پرداخت و مشمول معافیت موضوع این تبصره خواهد بود.

ماده ۱۰۱- نحوه بهره برداری و استفاده از وجوه صندوق بازنشستگی کشوری در اساسنامه صندوق تعیین خواهد شد.

صندوق می تواند رأساً یا با مشارکت بخش دولتی بانک تأسیس نماید. اساسنامه بانک به تصویب شورای پول و اعتبار خواهد رسید.

تبصره- استفاده غیر مجاز از وجوه صندوق بازنشستگی کشوری در حکم اختلاس اموال دولتی می باشد.

ماده ۱۰۲- ترتیب و تشریفات مربوط به تقاضای بازنشستگی و صدور احکام و برقراری حقوق بازنشستگی و وظیفه و ترتیب وصول و پرداخت وجوه بازنشستگی و وظیفه مستخدمین رسمی و همچنین ترتیب نگهداری حسابها طبق آئین نامه ای خواهد بود که توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب شورا می رسد.

فصل نهم- در تشکیل سازمان امور اداری و استخدامی کشور

ماده ۱۰۳- به موجب این قانون به جای شورای عالی اداری کشور سازمان امور اداری و استخدامی کشور وابسته به نخست وزیر تأسیس می شود، کلیه اوراق و اسناد و دارائی همچنین مستخدمین شورای عالی اداری کشور به سازمان امور اداری و استخدامی کشور منتقل می شوند. آئین نامه های فعلی شورای عالی اداری کشور تا تصویب آئین نامه های مذکور در این قانون مورد عمل سازمان امور اداری و استخدامی کشور خواهد بود.

ماده ۱۰۴- وظایف سازمان امور اداری و استخدامی کشور به قرار زیر است:

الف- در زمینه امور استخدامی:

۱. مراقبت در حسن اجرای قوانین و مقررات استخدامی کشور در وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون.

۲. دادن دستورهای لازم درباره نحوه اجرای مقررات و قوانین استخدامی کشور به منظور ایجاد هماهنگی.

۳. رسیدگی به شکایات استخدامی مستخدمین رسمی.

۴. انجام مطالعات و تحقیقات لازم در امور استخدامی و دادن پیشنهادها و نظرهای مشورتی به دولت.

۵. اداره امور بازنشستگی مستخدمین رسمی و وظیفه بگیران.

۶. اداره امور استخدامی مستخدمین آماده به خدمت.

۷. اظهارنظر درباره مقررات استخدامی مؤسسات دولتی خارج از شمول این قانون.

ب- در زمینه امور تشکیلاتی و روشها و تشریفات اداری:

۱. بررسی و تهیه پیشنهاد درباره هدف ها و وظایف وزارتخانه ها و مؤسسات و شرکتهای دولتی.

۲. بررسی و پیشنهاد تفکیک وظایف وزارتخانه ها و مؤسسات و شرکتهای دولتی به منظور تمرکز امور مشابه در وزارتخانه ها و مؤسسات و شرکتهای دولتی ذیصلاحیت.

۳. تجدید نظر در سازمان داخلی وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون.

۴. بررسی و تهیه پیشنهاد درباره حذف تشریفات زائد به منظور تسهیل و بهبود جریان کارها.

۵. بررسی و تهیه پیشنهاد درباره طرز تنظیم بودجه و روشهای حسابداری و ممیزی و خزانه داری و مقررات مالی و کارپردازی و انبارداری و بایگانی و سایر مسائل اداری.

۶. ارزشیابی کارائی و عملکرد در دستگاه های اجرائی کشوری (موضوع بند ۸ قانون برنامه و بودجه کشور مصوب اسفند ۱۳۵۱) به منظور ارشاد و راهنمایی آنها در جهت برقراری روش های صحیح اداری و اصول مدیریت و گزارش آن به نخست وزیر. آئین نامه اجرائی این بند به پیشنهاد سازمان امور اداری و استخدامی کشور به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۰۵- سازمان امور اداری و استخدامی کشور دارای ارکان زیر است:

الف- شورای امور اداری و استخدامی کشور که در این قانون به اختصار شورا نامیده می شود.

ب- هیأت رسیدگی به شکایات استخدامی.

پ- دبیر کل.

ماده ۱۰۶.....

ماده ۱۰۷- دبیر کل سازمان امور اداری و استخدامی کشور از بین مستخدمینی که اقلأ ده سال سابقه خدمت داشته و صاحب بصیرت و سابقه در امور اداری و دارای تحصیلات عالی باشند به پیشنهاد نخست وزیر برای مدت پنج سال منصوب می شود و انتصاب مجدد دبیر کل به ترتیب مذکور در این ماده بلا مانع است.

ماده ۱۰۸- ترکیب اعضای شورا و ترتیب تشکیل جلسات و نحوه انجام وظایف آن به پیشنهاد سازمان امور اداری و استخدامی کشور و با تصویب هیأت وزیران تعیین می شود.

شورای دارای وظایف و اختیارات زیر است:

الف- رسیدگی و تصویب آئین نامه هایی که بموجب قانون در صلاحیت شورا است.

ب- اظهار نظر نسبت به مسائلی که از طرف دبیر کل به شورا ارجاع می شود.

ماده ۱۰۹- دبیر کل به واحدهای تابعه سازمان امور اداری و استخدامی کشور ریاست دارد و عالیترین مرجع اداری سازمان است و در حدود قوانین و مقررات موضوعه مسئول کلیه امور سازمان اداری و استخدامی کشور است.

ماده ۱۱۰- دبیر کل در حدود قوانین از کلیه حقوق و اختیارات برای اداره امور سازمان اداری و استخدامی کشور بهره مند است و نصب و عزل کلیه مستخدمین سازمان بنا به دستور وی بعمل می آید همچنین کلیه پرداختهای سازمان امور اداری و استخدامی کشور در حدود بودجه مصوب به دستور دبیر کل صورت می گیرد.

ماده ۱۱۱- دبیر کل در اجرای وظایف قانونی خود مسئول نخست وزیر است.

تبصره- دبیر کل می تواند قسمتی از وظایف خود را به معاونان خود تفویض نماید.

معاونان دبیر کل و معاونان وزرای مشاور مشمول مقررات مربوط به معاونان وزارتخانه ها خواهند بود.

ماده ۱۱۲- دستورهای سازمان امور اداری و استخدامی کشور در زمینه امور استخدامی موضوع قسمتهای (۱) و (۲) و (۵) بند الف و قسمت (۳) بند ب ماده ۱۰۴ این قانون در حدود قوانین و مقررات مربوط برای تمام وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون لازم الاجرا است.

تبصره- وزارتخانه ها و شهرداریها و کلیه مؤسسات دولتی اعم از آنکه مشمول مقررات این قانون باشند یا نباشند مکلفند نسبت به کلیه لوایح استخدامی و هر نوع وضع و اصلاحی و تغییر تشکیلات و مقررات استخدامی قبلاً موافقت سازمان امور اداری و استخدامی کشور را جلب نمایند. تشکیلات شرکتهای دولتی با رعایت ضوابطی که از طرف سازمان امور اداری و استخدامی کشور پیشنهاد و به تصویب هیأت وزیران می رسد به تصویب مراجع مقرر در اساسنامه مربوط خواهد رسید.

ماده ۱۱۳- وزارتخانه ها و مؤسسات و شرکتهای دولتی و مؤسسات مذکور در بند ت ماده ۲ موظفند کلیه اطلاعات و اسناد و اوراق و مدارک مربوط به وظایف سازمان امور اداری و استخدامی کشور را در موارد لازم در اختیار آن سازمان قرار دهند.

فصل دهم- در مقررات مختلف

ماده ۱۱۴- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون نمی توانند جز در موارد مصرح در این قانون مستخدم رسمی را از پست سازمانی وی برکنار کنند مگر اینکه بلافاصله او را به پست سازمانی دیگری منصوب نمایند.

ماده ۱۱۵- حذف و یا ایجاد پست سازمانی فقط به پیشنهاد وزارتخانه یا مؤسسه دولتی مربوط و تأیید سازمان امور اداری و استخدامی کشور به عمل خواهد آمد مشروط بر اینکه اعتبار لازم برای ایجاد پست سازمانی جدید موجود باشد.

ماده ۱۱۶- در صورتیکه به علت حذف پست سازمانی یا انحلال وزارتخانه یا شرکت یا مؤسسه دولتی به وجود یک یا عده ای از مستخدمین رسمی احتیاج نباشد مستخدم یا مستخدمین مزبور به حال آماده به خدمت در می آیند.

تبصره ۱- در مورد انحلال شرکت یا مؤسسه دولتی مستخدمین آماده به خدمت آن شرکت یا مؤسسه در اختیار وزارتخانه مربوط قرار می گیرند.

تبصره ۲- در مورد انحلال وزارتخانه ها مستخدمین آماده به خدمت آن وزارتخانه بلافاصله در اختیار سازمان امور اداری و استخدامی کشور قرار خواهند گرفت تا سازمان مزبور پست سازمانی دیگری برای آنان در وزارتخانه ها و یا مؤسسات دولتی فراهم کند.

تبصره ۳- هر گاه پست ثابت سازمانی مستخدم رسمی که در اختیار وزارتخانه یا شرکت یا مؤسسه دولتی متبوع خود نیست به دیگری واگذار شده باشد و مستخدم مجدداً در اختیار آن وزارتخانه یا شرکت یا مؤسسه دولتی قرار گیرد تا زمانیکه به پست سازمانی منصوب نشده است آماده به خدمت خواهد بود.

ماده ۱۱۷- به مستخدمین رسمی که به حال آماده به خدمت در می آیند شش ماهه اول تمام حقوق گروه و پایه مربوط و تفاوت تطبیق حقوق و پس از آن تا پایان دوران آمادگی به خدمت نصف مبلغ مزبور پرداخت خواهد شد و در هیچ مورد حقوق دوران آمادگی به خدمت از حقوق پایه یک گروه یک جدول حقوق ماده ۳۲ کمتر نخواهد بود.

تبصره ۱- دوران آمادگی به خدمت با پرداخت کسور بازنشستگی به ماخذ تمام حقوق جزو سابقه خدمت مستخدمین رسمی محسوب خواهد شد.

تبصره ۲-.....

تبصره ۳-.....

تبصره ۴- مستخدمین رسمی که به مستشاری دیوان محاسبات انتخاب می شوند در پایان دوره عضویت مجدداً به عضویت دیوان مذکور انتخاب نشوند به پست سازمانی دیگری منصوب می شوند و هر گاه پست سازمانی بلامتصدی موجود نباشد آماده به خدمت خواهند شد و در دوران آمادگی به خدمت از تمام حقوق پایه گروه مربوط استفاده خواهند کرد.

ماده ۱۱۸- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون مکلفند تا زمانیکه مستخدم آماده به خدمت در اختیار دارند برای تصدی پستهاییکه جدیداً ایجاد می شود و یا بدون متصدی است از مستخدمین مزبور استفاده نمایند و فقط در صورتی مجاز به استخدام هستند که با مستخدم آماده به خدمت واجد شرایط نداشته باشند یا نتوانند از مستخدمین آماده به خدمت واجد شرایط در سایر وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی استفاده کنند.

تبصره- استفاده از مستخدمین آماده به خدمت در پستهاییکه جدیداً ایجاد می شود یا بدون متصدی است مشروط به آن است که پست مزبور از لحاظ رسته و گروه مشاغل و شرایط احراز با سوابق تحصیلات مستخدم متناسب و در سلسله مراتب اداری لااقل همتراز آخرین پست مورد تصدی مستخدم مزبور باشد. ولی در صورتیکه پست سازمانی بلامتصدی در همان گروه یا گروه بالاتر برای ارجاع به وی موجود نباشد می توان با وی طبق تبصره ۲ ماده ۳۶ رفتار کرد.

ماده ۱۱۹- با مستخدم آماده به خدمتی که تا دو ماه از تاریخ ابلاغ حکم رسمی انتصاب مجدد که با رعایت مقررات تبصره ماده ۱۱۸ صادر شده باشد در محل خدمت خود حاضر نشود طبق حکم ماده ۶۵ این قانون رفتار خواهد شد.

ماده ۱۲۰- دولت می تواند به تقاضای مستخدم آماده به خدمت سابقه خدمت او را باز خرید و مستخدم مزبور را از خدمت دولت معاف کند.

تبصره ۱- وجهی که در ازاء باز خرید خدمت مستخدم به او پرداخت خواهد شد عبارت خواهد بود از کلیه وجوهی که به صندوق بازنشستگی کشوری پرداخته به اضافه یک ماه آخرین حقوق پایه مستخدم در ازای هر سال خدمت کسر یک سال بمنفع مستخدم محسوب خواهد شد.

تبصره ۲- چنانچه مستخدم مرخصی استحقاقی استفاده نشده داشته باشد حقوق ایام مرخصی نیز به وجوه مذکور در تبصره فوق اضافه خواهد شد.

تبصره ۳- استخدام مجدد افرادی که خدمتشان باز خرید شده است در وزارتخانه ها و مؤسسات و شرکتهای دولتی و مؤسسات و شرکتهای موضوع بند ت ماده ۲ این قانون ممنوع است و در صورتیکه ثابت شود افراد مزبور به خدمت یکی از مؤسسات و شرکتهای مذکور در آمده اند کلیه وجوه پرداختی به ایشان به استثنای وجوه بازنشستگی پس گرفته خواهد شد و دولت در قبال سوابق خدمت آنان هیچگونه تعهدی نخواهد داشت.

ماده ۱۲۱- دولت می تواند مستخدمین آماده به خدمت را که به سن شصت سالگی می رسند با هر قدر سابقه خدمت بازنشسته کند.

ماده ۱۲۲- در صورت اشتغال مستخدمین آماده به خدمت در یکی از وزارتخانه ها و یا شرکتهای یا مؤسسات دولتی، حقوق دوران آمادگی به خدمت قطع خواهد شد و در صورتیکه مستخدمین مزبور در یکی از شرکتهای یا مؤسسات دولتی مستثنی شده از شمول این قانون مشغول خدمت شوند طبق مفاد ماده ۱۴۴ با آنان رفتار خواهد شد.

ولی در کلیه مواردیکه در این قانون پرداخت تمام حقوق در دوران آمادگی به خدمت بیش از شش ماه تجویز شده است و در صورتیکه مستخدم با اشتغال در مؤسسه دیگری غیر از مؤسسات موضوع این ماده در مدت زائد بر شش ماه از تاریخ آمادگی به خدمت وجهی دریافت نماید دریافت حقوق آمادگی به خدمت ممنوع است.

ماده ۱۲۳- آئین نامه مربوط به طرز اجرای مواد ۱۱۶ و ۱۱۸ و ۱۱۹ و تبصره ۳ ماده ۱۲۰ توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب شورا خواهد رسید.

ماده ۱۲۴- وضع استخدامی مستخدمین رسمی منحصراً یکی از حالات زیر را خواهد داشت و نمی توان مستخدم را در حال استخدامی دیگری قرار داد:

الف- حال اشتغال و آن وضع مستخدمی است که در پست معینی انجام وظیفه می کند.

ب- حال مرخصی و آن وضع مستخدمی است که از مرخصی استحقاقی موضوع ماده ۴۷ یا مرخصی بدون حقوق موضوع ماده ۴۹ این قانون استفاده می کند.

پ- حال معذوریت و آن وضع مستخدمی است که از مرخصی استعلاجی موضوع ماده ۴۸ این قانون استفاده می کند.

ت- حال آمادگی به خدمت و آن وضع مستخدمی است که طبق این قانون تصدی شغلی را به عهده نداشته و در انتظار ارجاع خدمت است.

ث- حال مأموریت و آن وضع مستخدمی است که به طور موقت مأمور انجام وظیفه غیر از وظیفه اصلی پست ثابت سازمانی خود گردیده یا از طرف وزارتخانه یا مؤسسه متبوع برای طی دوره آموزشی یا کارآموزی یا خدمت در یکی از مؤسسات موضوع بند ب ماده ۱۱ این قانون اعزام شده باشد.

ج- حال خدمت زیر پرچم و آن وضع مستخدمی است که طبق قوانین مربوط به خدمت زیر پرچم مشغول است.

چ- حال خدمت آزمایشی و آن وضع مستخدمی است که امتحانات ورودی به استخدام کشوری را گذرانیده و در حال طی دوره آزمایشی موضوع ماده ۱۷ این قانون است.

ح- حال بازنشستگی و آن وضع مستخدمی است که طبق قانون به موجب حکم رسمی مراجع صلاحیتدار از حقوق بازنشستگی استفاده می کند.

خ- حال از کار افتادگی و آن وضع مستخدمی است که طبق مفاد مواد ۷۹ یا ۸۰ قادر به کار کردن نبوده و از حقوق وظیفه مصرح در این قانون استفاده می کند.

د- حال تعلیق و آن وضع مستخدمی است که طبق حکم مقامات صلاحیتدار به علت صدور کیفر خواست از طرف مقامات قضائی یا به علت تصمیم دادگاه اداری در حدود تبصره ۴ ماده ۵۹ این قانون از ادامه خدمت ممنوع می شود.

ذ- حال انفصال موقت و آن وضع مستخدمی است که به موجب حکم قطعی دادگاه اداری یا کیفری اصالتاً یا تبعاً برای مدت معینی از اشتغال به خدمت ممنوع است.

ر- حال انفصال دائم و آن وضع مستخدمی است که به موجب حکم قطعی دادگاه اداری یا کیفری اصالتاً و تبعاً برای همیشه از خدمت دولت محروم است.

ز- حال استعفا و آن وضع مستخدمی است که طبق ماده ۶۴ این قانون از خدمت مستعفی شده است.

ژ- حال غیبت موجه و آن وضع مستخدمی است که به عللی خارج از حدود قدرت و اختیار خود نتوانسته است در محل خدمت حاضر شود و موجه بودن عذر او طبق تبصره ماده ۶۵ این قانون محرز شده است.

س- حال اخراج و آن وضع مستخدمی است که به موجب حکم قطعی دادگاه اداری به مجازات مقرر در بند ج ماده ۵۹ محکوم یا طبق ماده ۶۵ اخراج شده باشد.

ش- حال برکناری و آن وضع مستخدمی است که مجازات مقرر در بند ت ماده ۵۹ درباره او اجرا شده باشد.

ماده ۱۲۵- در صورتیکه مستخدم رسمی به خدمت زیر پرچم احضار شود مدت خدمت زیر پرچم جزو سابقه خدمت او محسوب می شود.

تبصره- مستخدمی که به خدمت زیر پرچم احضار شود مکلف است حداکثر ظرف دو ماده پس از اتمام خدمت زیر پرچم خود را به وزارتخانه یا مؤسسه دولتی مربوط معرفی و آمادگی خود را برای خدمت اعلام دارد و وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مکلفند مستخدمین مذکور را به خدمت به گمارند و در صورتیکه پست سازمانی مناسب برای ارجاع به مستخدمین مذکور موجود نباشد این گونه مستخدمین به حال آماده به خدمت در خواهند آمد.

ماده ۱۲۶- مستخدم رسمی که طبق قانون به حال تعلیق در آمده است پس از احراز براءت قطعی از اتهام یا اتهامات منتسبه به خدمت گمارده خواهد شد و مدت تعلیق جزو سابقه خدمت او محسوب و حقوق مدت تعلیق به وی پرداخت خواهد گردید ولی چنانچه برای مستخدم رسمی که از حال تعلیق خارج می شود پست سازمانی موجود نباشد به صورت آماده بخدمت در خواهد آمد.

ماده ۱۲۷- مستخدم رسمی که به موجب حکم قطعی دادگاه اداری یا کیفری اصالتاً یا تبعاً به انفصال موقت محکوم شود بعد از اتمام مدت انفصال به خدمت گمارده می شود ولی چنانچه پستی برای وی موجود نباشد به حال آماده به خدمت در می آید. مدت انفصال موقت در هیچ حال جزو سابقه خدمت محسوب نخواهد شد.

ماده ۱۲۸- هیچ مستخدمی به شغل تحویلداری و یا تحصیلداران نقدی یا جنسی دولت گمارده نخواهد شد مگر اینکه قبلاً وجه الضمان و یا ضامن معتبری به وزارتخانه یا مؤسسه مربوط بدهد میزان وجه الضمان و شرایط ضامن طبق آئین نامه ای خواهد بود که به پیشنهاد وزارت دارائی به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۲۹- انتصاب مستخدمی که در پست صاحب جمعی انجام وظیفه می نماید به پست سازمانی دیگر تا موقعی که حساب دوره عملیات او تسویه نشده است ممنوع است.

ماده ۱۳۰- در صورتیکه مستخدم رسمی فوت شود و استحقاق مرخصی داشته باشد حداکثر چهار ماه حقوق و فوق العاده های مربوط به او بابت مرخصی استحقاقی به وراث قانونی وی پرداخت خواهد شد.

فصل یازدهم - در تطبیق وضع مستخدمین با مواد این قانون

ماده ۱۳۱- مستخدمین دولت که در تاریخ تصویب این قانون مشمول پرداخت کسور بازنشستگی کشوری هستند مستخدم رسمی محسوب می شوند.

ماده ۱۳۲- دولت مکلف است وضع استخدامی مستخدمین رسمی را به استثنای مستخدمین مذکور در بند ج ماده ۲ با مقررات این قانون تطبیق کند.

ماده ۱۳۳- گروه و پایه مستخدمین رسمی که در تاریخ تصویب این قانون در خدمت دولت هستند پس از اجرای ماده ۳۰ با توجه به شغل مورد تصدی تعیین می شود ولی تا هنگامی که گروه و پایه قطعی آنان معین نشده است برای تعیین محل حقوق مستخدمین مزبور و انطباق آن با جدول حقوق مندرج در این قانون سازمان امور اداری و استخدامی کشور مستخدمین رسمی را به طور موقت در یکی از گروههای هفتگانه زیر قرار خواهد داد و حکم موقت برای آنان صادر خواهد شد و پایه آنان در گروه مربوط با احتساب کلیه سنوات خدمت دولتی آنها به از هر دو سال یک پایه تعیین می شود. پس از اجرای مفاد ماده ۳۰ نیز مستخدمین در گروهی پائین تر از گروه موقت قرار خواهند گرفت.

گروه یک- مستخدمین جزء که عملاً متصدی مشاغل خدمتگزاری جزء هستند و متصدیان مشاغل نظیر خدمتگزاری جزء به تشخیص سازمان امور اداری و استخدامی کشور با هر قدر تحصیل.

گروه دو- مستخدمینی که دارای تحصیلات مقدماتی قدیمی یا تحصیل رسمی تا پایان دوره اول متوسطه هستند.

گروه سه- مستخدمینی که احراز رتبه آنان طبق قوانین خاص مربوط مستلزم داشتن گواهینامه سوم متوسطه و گذراندن یک دوره آموزشی بوده که معادل دیپلم کامل شناخته نشده است.

گروه چهار- مستخدمینی که دارای دیپلم کامل متوسطه یا گواهینامه از هنرستانها و آموزشگاه های حرفه ای یا فنی باشند که معادل تحصیلات دوره کامل متوسطه شناخته شده باشد.

گروه پنج- دارندگان رتبه دبیری غیر لیسانسیه و همچنین مستخدمینی که علاوه بر داشتن گواهینامه دوره کامل متوسطه یک دوره تخصصی گذارنده باشند و ارزش دوره مذکور از طرف شورای عالی آموزش و پرورش یا شورای مرکزی دانشگاه ها عالی یا فوق دیپلم شناخته شده باشد.

گروه شش- مستخدمینی که دارای دانشنامه لیسانس هستند یا ارزش تحصیلی آنها لیسانس شناخته شده باشد.

گروه هفت- مستخدمینی که دوره تحصیلات دانشگاهی را تمام کرده و دانشنامه دکترا یا فوق لیسانس داشته باشند.

تبصره ۱- مستخدمین رسمی مشمول این قانون در موقع تغییر گروه موقت به گروه قطعی در پایه ای از گروه قطعی قرار می گیرند که در گروه موقت دارا بوده اند و چنانچه پایه مزبور در گروه قطعی وجود نداشته باشد آخرین پایه گروه جدید به آنان اعطا می شود.

تبصره ۲- مستخدمین رسمی که به منظور اشتغال به مشاغل مدیریت عامل یا بازرس (حسابرس) یا عضویت در هیأت های مدیره و یا هیأت های و شوراهای قانونی دیگر به طور موظف و تمام وقت به شرکتهای دولتی و مؤسسات دولتی غیر مشمول مأمور می شوند مشاغل مورد تصدی آنان با مشاغل گروههای جداول حقوق ماده ۳۰ این قانون تطبیق و گروه شغل آنان بر این اساس تعیین می شود.

تشخیص هم طراز بودن مشاغل موضوع این تبصره با مشاغل گروه های جداول حقوق این قانون با شورا است.

ماده ۱۳۴- دولت مکلف است اجرای مرحله یک موضوع ماده ۱۳۳ را پس از اجرای مفاد تبصره دو ماده ۸ در مورد هر یک از وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون به انجام رساند.

ماده ۱۳۵- در صورتیکه مبلغ حقوق مستخدم رسمی پس از تطبیق وضع استخدامی او با مقررات این قانون از مجموع مبلغ حقوق، حق تأهل و مدد معاش اولاد وی که طبق قانون مستحق دریافت آن است کمتر شود تفاوت این دو مبلغ را به عنوان تفاوت تطبیق حقوق دریافت خواهد کرد و تا زمانی که مبلغ حقوق این گونه مستخدمین با جمع مبلغ حقوق و حق تأهل و مدد معاش اولاد که قبل از تطبیق وضع دریافت می کرده اند برابر یا از آن بیشتر نشده باشد تا مدت چهار سال هر نوع ترفیع بابت تفاوت مذکور محسوب خواهد شد ولی پس از انقضاء این مدت ترفیعات خود را به اضافه تفاوت مذکور دریافت خواهند کرد مشروط بر آنکه مجموع حقوق و تفاوت تطبیق حقوق آنان در مرحله تطبیق موضوع ماده ۱۳۳ از حداکثر حقوق نوع رتبه مستخدم قبل از تطبیق و در مرحله قطعی موضوع همان ماده از حقوق حداکثر پایه گروه شغل تجاوز نکند.

تبصره- در صورتیکه مستخدم مبلغی تفاوت تطبیق حقوق داشته باشد ولی فوق العاده شغل وی از مجموع مزایا و فوق العاده های مذکور در ماده ۱۳۶ زیادتیر شود اگر تفاوت این دو مبلغ بیشتر از تفاوت تطبیق حقوق باشد در این صورت به مستخدم فوق العاده شغل پس از کسر تفاوت تطبیق حقوق پرداخت می شود در صورتیکه تفاوت دو مبلغ

مذکور از تفاوت تطبیق حقوق کمتر و یا برابر باشد به مستخدم از بابت فوق العاده شغل مبلغی معادل مجموع مزایای مذکور در ماده ۱۳۶ پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۳۶- مستخدم رسمی که در تاریخ تطبیق وضع استخدامی او با مقررات این قانون به اقتضای پست مورد تصدی مزایای مستمری دریافت می دارد که جزو فوق العاده ها و هزینه های مذکور در این قانون منظور نشده است کماکان مبلغی را که تحت آن عناوین دریافت می داشته است دریافت خواهد کرد و در صورتیکه مبلغ دریافتی از مبلغ فوق العاده شغلی که به استناد این قانون به او تعلق می گیرد بیشتر باشد تفاوت این دو مبلغ را به عنوان تفاوت تطبیق مزایا دریافت خواهد کرد.

تبصره ۱- در صورتیکه مستخدم رسمی مبلغی تفاوت تطبیق مزایا داشته باشد ولی حقوق وی پس از تطبیق وضع استخدامی با مقررات این قانون از مجموع حقوق و حق تأهل و مدد معاش اولاد وی بیشتر شود اگر تفاوت این دو مبلغ از تفاوت تطبیق مزایا بیشتر و یا برابر با آن باشد در اینصورت مستخدم رسمی از مقررات این ماده استفاده نخواهد کرد ولی در صورتیکه تفاوت دو مبلغ مذکور از تفاوت تطبیق مزایا کمتر شود به مستخدم تفاوت تطبیق مزایا پس از کسر تفاوت مبلغ دو حقوق پرداخت می شود.

تبصره ۲- مستخدمین رسمی که طبق مقررات قانونی مربوط حقوق بیشتری از حقوق رتبه قانونی خود دریافت می کنند مابه التفاوت به عنوان مزایای مذکور در این ماده محسوب می شود و نسبت به آن طبق مفاد این ماده رفتار خواهد شد.

تبصره ۳- از تاریخ تصویب این قانون به هیچیک از مستخدمین رسمی بابت حقوق و مزایای مستمر و تفاوت تطبیق نمی توان بیش از حداکثر حقوق و فوق العاده شغل مذکور در فصل سوم این قانون پرداخت کرد.

تبصره ۴- انواع مزایای مستمر مذکور در این ماده به پیشنهاد سازمان امور اداری و استخدامی کشور و تصویب هیأت وزیران تعیین خواهد شد.

ماده ۱۳۷- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون مکلفند طبق سازمان و پستهای ثابت سازمانی مصوب خود مستخدمینی غیر رسمی از قبیل دون پایه، حکمی، پیمانی و روزمزد را که در تاریخ ۴۵/۳/۳۱ در استخدام دارند و همچنین افرادی را که طبق قوانین خاص خود کارگر شناخته شده و در تاریخ مذکور به مشاغل غیر کارگری اشتغال داشته اند با رعایت تبصره های زیر به مستخدم تبدیل کنند.

تبصره ۱- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون نمی توانند تا زمانی که مستخدم رسمی واجد شرایطی در اختیار دارند که شاغل پست سازمانی نیست پستهای ثابت سازمانی را به مستخدمین غیر رسمی ارجاع و وضع استخدامی آنها را تبدیل کنند.

تبصره ۲- الف- تا هنگامیکه گروه و پایه قطعی مستخدمین غیر رسمی براساس ماده ۳۰ تعیین نشده است مستخدمین غیر رسمی که متصدی پست ثابت سازمانی هستند به طور موقت در یکی از گروههای هفتگانه مشروحه ذیل قرار خواهند گرفت و حکم موقت برای آنان صادر خواهد شد و پایه آنان در گروه مربوط با احتساب کلیه سنوات خدمت دولتی آنان به ازاء هر دو سال یک پایه تشخیص می گردد.

گروه ۱- مستخدمین جزء که عملاً متصدی مشاغل خدمتگزاری جزء هستند و متصدیان مشاغل نظیر خدمتگزاری جزء به تشخیص سازمان امور اداری و استخدامی کشور با هر قدر تحصیل.

گروه ۲- مستخدمینی که دارای تحصیلات مقدماتی قدیمی یا تحصیل رسمی تا پایان دوره اول متوسطه هستند.

گروه ۳- مستخدمینی که استخدام آنان طبق قوانین خاص مربوط مستلزم داشتن گواهینامه دوره اول متوسطه و گذراندن یک دوره آموزشی بوده که ارزش تحصیلی آن معادل دیپلم کامل شناخته نشده باشد.

گروه ۴- مستخدمینی که دارای گواهینامه دوره کامل متوسطه یا گواهینامه از هنرستانها یا آموزشگاه های حرفه ای یا فنی باشند که معادل تحصیلات دوره کامل متوسطه شناخته شده باشد.

گروه ۵- مستخدمینی که دارای گواهینامه دوره کامل متوسطه هستند و یک دوره تخصصی گذرانده اند که ارزش آن از طرف شورای عالی آموزش و پرورش یا شورای مرکزی دانشگاه ها عالی یا فوق دیپلم شناخته شده باشد.

گروه ۶- مستخدمینی که دارای دانشنامه لیسانس هستند یا ارزش تحصیلی آنها لیسانس شناخته شده باشد.

گروه ۷- مستخدمینی که دوره تحصیلات دانشگاهی را تمام کرده و دانشنامه دکتری یا فوق لیسانس داشته باشند.

ب- در مرحله دوم گروه و پایه قطعی مسخدمین مزبور مانند سایر مستخدمین رسمی تعیین و با آنان به همان طریق رفتار خواهد شد.

تبصره ۳- شرط تحصیلی مذکور در گروه های فوق مانع از آن نخواهد بود که در اجرای ماده ۳۰ و تعیین شرایط احراز مشاغل و تخصیص آنها به گروه های دوازده گانه در موارد لزوم تجربه جانشین تحصیلات گردد.

همچنین در رشته های مشاغل دبیری و آموزگاری و پزشکی و مشاغل نظیر که سلسله مراتب اداری در آنها ملحوظ نیست تجربه و تخصص براساس آئین نامه ای که از طرف سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب شورا خواهد رسید ملاک طبقه بندی قرار می گیرد و متصدیان این گونه مشاغل در صورت احراز شرایط بدون تغییر شغل با رعایت ماده ۳۰ به گروههای بالاتر ارتقاء خواهند یافت.

تبصره ۴- حقوق گروه و پایه ای که به ترتیب فوق به مستخدم غیر رسمی تعلق می گیرد اگر از مجموع حقوق ثابت و مزایای مستمری که مستخدم به اقتضای پست مورد تصدی دریافت می دارد که جزو فوق العاده ها و هزینه های مذکور در این قانون منظور نشده کمتر باشد مابه التفاوت به عنوان مزایای موقت شغل تا زمانیکه متصدی ست مزبور باشد به طور موقت تا زمان اجرای ماده ۳۸ به وی پرداخت می شود. حکم این تبصره از تاریخ اجرای مرحله موقت قابل اجرا است.

تبصره ۵- حقوق اولین ماه خدمت رسمی مستخدمین غیر رسمی که به ترتیب مذکور در این ماده به مستخدم رسمی تبدیل می شوند به صندوق بازنشستگی کشوری پرداخت می گردد.

تبصره ۶- از تاریخ تصویب این قانون به هیچیک از مستخدمین غیر رسمی از بابت حقوق و مزایای مستمر و مزایای موقت شغل نمی توان بیش از حداکثر حقوق و فوق العاده شغل مذکور در فصل سوم این قانون پرداخت کرد.

تبصره ۷- ترفیعات مستخدمین غیر رسمی پس از تبدیل وضع فقط تا مدت چهار سال بابت مزایای شغل آنان محسوب خواهد شد ولی پس از انقضاء این مدت ترفیعات خود را براساس این قانون دریافت خواهند داشت.

تبصره ۸- حقوق و مزایای پرداختی به مستخدمین غیر رسمی نمی تواند پس از تبدیل از حداکثر حقوق و مزایای مستخدمین رسمی که در مشاغل مشابه قرار دارند تجاوز نماید.

تبصره ۹- مستخدمین غیر رسمی که به موجب این قانون وضع استخدامی آنها به رسمی تبدیل می شود مکلفند تکالیف خاص استخدامی را که در مورد مستخدمین رسمی مجری است انجام دهند.

تبصره ۱۰- ملاک تعیین گروه موقت مستخدمین رسمی و غیر رسمی موضوع دو ماده ۱۳۳ و ۱۳۷ بالاترین مدرک تحصیلی است که در تاریخ تطبیق یا تبدیل دارار می باشند و هر گاه قبل از اجرای ماده ۳۰ این قانون مدرک تحصیلی بالاتری اخذ و ارائه کنند گروه موقت آنان براساس مدرک تحصیلی جدید تغییر خواهد کرد.

تبصره ۱۱- آثاری مالی مترتب بر اجرای این اصلاحیه به استثنای تبصره الحاقی به ماده ۱۰۰ از تاریخ تصویب این اصلاحیه (۴۹/۸/۱۲) معتبر و قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۱۳۸- در صورتیکه پس از تصویب سازمان تفصیلی وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون و ارجاع پست های ثابت سازمانی به مستخدمین تعدادی از مستخدمین رسمی متصدی پستی نشوند آماده به خدمت محسوب و با آنان به طریق زیر رفتار خواهد شد:

الف- به مستخدمینی که در زمان تطبیق موضوع ماده ۱۳۳ منتظر خدمت باشند نصف حقوق پایه و گروهی که به موجب این قانون برای آنان معین می شود پرداخت خواهد شد. ولی در هر حال حقوق آمادگی به خدمت این گونه مستخدمین از حقوق انتظار خدمت آنان کمتر نخواهد شد.

ب- با سایر مستخدمین طبق ماده ۱۱۷ رفتار خواهد شد.

ماده ۱۳۹- وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون با آن عده از مستخدمین غیر رسمی که در تاریخ تصویب قانون در خدمت دارند و براساس این قانون تبدیل وضع نمی یابند صرفاً از نظر پرداخت حقوق مانند مستخدم آماده به خدمت رفتار خواهند کرد و هر موقع به پست ثابت سازمانی گمارده شوند طبق مقررات این قانون به مستخدم رسمی تبدیل وضع می یابند.

تبصره ۱- مستخدمین غیر رسمی موضوع این ماده را که در اختیار وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی هستند می توان به پستهای موقت منصوب نمود مشروط بر اینکه حقوق پست موقت آنان کمتر از حقوق آماده به خدمت نباشد که در این صورت در مدت تصدی تابع مقررات مربوط به مستخدمین پیمانی خواهند بود و حقوق آماده به خدمت دریافت نخواهند داشت.

تبصره ۲- دولت می تواند سوابق خدمت آن عده از مستخدمین غیر رسمی را که تبدیل وضع نمی یابند به تقاضای آنان با پرداخت یک ماه آخرین حقوق در ازا هر سال خدمت به اضافه حقوق ایام مرخصی استحقاقی استفاده نشده آنان باز خرید نماید.

ماده ۱۴۰- مستخدمین رسمی و غیر رسمی که در تاریخ تصویب این قانون در مقامات مذکور در ماده ۳ اشتغال دارند طبق مفاد مواد ۱۳۳ و ۱۳۷ تطبیق یا تبدیل وضع می یابند.

تبصره ۱- مستخدمین غیر رسمی که در یکی از مقامات مذکور در ماده ۳ خدمت کنند در مرحله اول براساس مدرک تحصیلی طبق بند الف تبصره ۲ ماده ۱۳۷ و در صورتیکه در شرکتهای دولتی یا مؤسسات دولتی غیر مشمول این قانون متصدی شغلی بوده اند با توجه به مدرک تحصیلی که در دست دارند با رعایت ماده ۱۳۳ تبدیل وضع می یابند.

تبصره ۲- خدمت مستخدمین غیر رسمی وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون که در تاریخ تصویب این قانون تصدی مقامات مذکور در ماده ۳ را به عهده دارند جزو سوابق خدمت دولتی آنان محسوب خواهد شد.

تبصره ۳- گروه قطعی مستخدمین رسمی که پس از اجرای ماده ۳۰ تصدی یکی از مقامات غیر دولتی ماده ۳ را به عهده دارند براساس بالاترین شغلی که قبل از تصدی آن مقامات داشته اند تعیین خواهد شد.

ماده ۱۴۱- تا زمانیکه ماده ۳۰ اجرا نشده است استخدام رسمی برای تصدی پستهای ثابت سازمانی طبق مقررات این قانون به عمل خواهد آمد و گروه موقت مستخدمین جدید با رعایت حداقل مدرک تحصیلی لازم برای احراز شغل مورد نظر به شرح زیر تعیین و حقوق آنان براساس جدول مندرج در این قانون پرداخت خواهد شد و پس از اجرای مفاد ماده ۳۰ با آنان مانند سایر مستخدمین رسمی رفتار می شود.

گروه ۱- متصدیان مشاغلی که حداقل شرط تحصیلی لازم برای احراز آنها داشتن گواهینامه ششم ابتدایی است.

گروه ۲- متصدیان مشاغلی که حداقل شرط تحصیلی لازم برای احراز آنها داشتن گواهینامه سوم متوسطه است.

گروه ۳- متصدیان مشاغلی که حداقل شرط تحصیلی لازم برای احراز آنها طبق قوانین خاص مربوط داشتن گواهینامه دوره اول متوسطه و گذارندن یک دوره آموزشی بوده که ارزش آن معادل دیپلم کامل شناخته نشده باشد.

گروه ۴- متصدیان مشاغلی که حداقل شرط تحصیلی لازم برای احراز آنها داشتن دیپلم دوره کامل متوسطه یا گواهینامه از هنرستانها یا آموزشگاههای حرفه ای یا فنی باشد که معادل تحصیلات دوره کامل متوسطه شناخته شده باشد.

گروه ۵- متصدیان مشاغلی که حداقل شرط تحصیلی لازم برای احراز آنها داشتن گواهینامه دوره کامل متوسطه و گذارندن یک دوره تخصصی است که ارزش آن از طرف شورای عالی آموزش و پرورش یا شورای مرکزی دانشگاه ها، عالی یا فوق دیپلم شناخته شده باشد.

گروه ۶- متصدیان مشاغلی که حداقل شرط تحصیلی لازم برای احراز آنها داشتن دانشنامه لیسانس باشد.

گروه ۷- متصدیان مشاغلی که حداقل شرط تحصیلی لازم برای احراز آنها داشتن دانشنامه دکترا یا فوق لیسانس باشد.

ماده ۱۴۲- انتقال مستخدمین مذکور در بند ج ماده ۲ و مستخدمین مشمول قانون استخدام نیروهای مسلح به وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون به شرط دارا بودن شرایط احراز شغل مورد نظر با تقاضای

وزارتخانه یا مؤسسه دولتی و رضایت مستخدم و موافقت وزارتخانه یا مؤسسه مربوط به عمل خواهد آمد و گروه و پایه آنان با توجه به شغل ارجاعی و سنوات خدمت طبق مقررات این قانون تعیین خواهد شد.

نسبت به مستخدمین بند چ ماده ۲ نیز براساس مفاد همین ماده عمل خواهد شد.

تبصره - کسور بازنشستگی این گونه مستخدمین اعم از سهم مستخدمین و سهم دولت باید به صندوق بازنشستگی کشوری منتقل شود.

ماده ۱۴۳ - مستخدمین رسمی مشمول این قانون که به یکی از مؤسسات موضوع بند ب ماده ۱۱ مأمور شده یا بشوند تا وقتیکه از طرف وزارتخانه و مؤسسه دولتی مربوط خود احضار و دعوت به کار نشده و یا از طرف مؤسسه ایکه در آن مشغول خدمت هستند عدم احتیاج به وجود آنان اعلام نشده است به خدمت خود در آن مؤسسات ادامه خواهند داد و تا زمانی که خدمت ایشان در آن مؤسسات ادامه دارد اشتغال آنان در مؤسسات مذکور در حکم خدمت رسمی تلقی شده و جزو سابقه خدمت رسمی آنان محسوب خواهد شد.

در صورت اعلام عدم احتیاج به وجود این قبیل مأمورین و نبودن پست ثابت سازمانی در وزارتخانه یا مؤسسه دولتی متبوع، مستخدم به حال آماده به خدمت در خواهد آمد.

تبصره - تعیین گروه قطعی مستخدمین موضوع این ماده موکول به اشتغال آنان در یکی از وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون است.

هر گاه این گونه مستخدمین قبل از اشتغال در یکی از سازمانهای مشمول این قانون بازنشسته یا از کار افتاده یا فوت شوند آخرین شغل قبل از بازنشستگی یا از کار افتادگی یا فوت آنها با مشاغل گروه های جداول حقوق این قانون مقایسه و حقوق گروه و پایه تعیین شده بدون رعایت تبصره ۱ ماده ۷۸ مبنای تعیین حقوق بازنشستگی یا وظیفه ای که به آنان یا وراث آنها تعلق می گیرد خواهد بود.

تشخیص هم طراز بودن شغل مورد تصدی چنین مستخدمی با مشاغل گروه های جداول حقوق قانون استخدام کشوری با شورا است.

ماده ۱۴۴ - مستخدمین رسمی مشمول این قانون که در یکی از شرکتهای و مؤسسات دولتی مستثنی شده یا مؤسسات مذکور در بند ت ماده ۲ این قانون به صورت رسمی استخدام شده و یا طبق مقررات قانونی مربوط به آن مؤسسات منتقل شده یا بشوند به خدمت در آن مؤسسات ادامه خواهند داد و مدت خدمت این گونه مستخدمین جزو سابقه خدمت رسمی آنان محسوب خواهد شد. گروه و پایه این مستخدمین فقط در مرحله اول اجرای قانون استخدام کشوری تعیین می شود و تعیین گروه قطعی آنان موکول به اشتغال در یکی از وزارتخانه ها یا مؤسسات دولتی مشمول قانون خواهد بود.

تبصره ۱ - مستخدمین موضوع این ماده از نظر تعیین گروه و پایه جدول حقوق ماده ۳۲ و بازنشستگی و وظیفه همچنین در هر مورد که در مقررات استخدامی مؤسسه مربوط حکمی برای تعیین تکلیف آنان وجود نداشته باشد مشمول مقررات این قانون خواهند بود.

تبصره ۲ - گروه و پایه قطعی مستخدمین موضوع این ماده طبق مقررات استخدامی مؤسسات مربوط آنان که از جدول حقوق ماده ۳۲ و تغییرات بعدی آن تبعیت خواهند کرد براساس طبقه بندی مشاغل مقررات استخدامی

مربوط که به تأیید سازمان امور اداری و استخدامی کشور رسیده باشد تعیین خواهد شد و در موردیکه مستخدم قبل از اجرای طبقه بندی مشاغل مؤسسه بازنشسته یا از کار افتاده یا فوت شود همچنین نسبت به مستخدمین موضوع این ماده در سایر مؤسسات آخرین شغل قبل از بازنشستگی یا از کار افتادگی یا فوت آنها در مؤسسه محل خدمت با مشاغل گروه های جدول حقوق مربوط مذکور در ماده ۳۰ مقایسه و حقوق گروه و پایه تعیین شده بدون رعایت تبصره یک ماده ۷۸ مبنای تعیین حقوق بازنشستگی یا وظیفه ای که به آنان یا وراث قانونی آنها تعلق می گیرد خواهد بود.

تشخیص هم طراز بودن شغل مورد تصدی چنین مستخدمی با مشاغل گروه های جداول مربوط با شورا می باشد.

تبصره ۳- مستخدم موضوع این ماده در صورت تمایل می تواند درخواست کند مشمول مقررات بازنشستگی مؤسسه محل خدمت خود شود که در این صورت صندوق بازنشستگی کشوری مکلف است کلیه کسور بازنشستگی پرداختی مستخدم را به صندوق بازنشستگی مربوط واریز کند.

سوابق خدمت قابل احتساب چنین مستخدمی از لحاظ بازنشستگی و وظیفه در حکم سوابق خدمت در مؤسسه مربوط منظور می شود و به شرط آنکه حقوق بازنشستگی از حداکثر حقوق بازنشستگی مقرر در قانون استخدام کشوری تجاوز نکند مشمول مقررات بازنشستگی و وظیفه مؤسسه محل خدمت خواهد بود.

هر گاه صندوق بازنشستگی مؤسسه محل خدمت بابت پرداخت حقوق بازنشستگی و وظیفه مربوط به این گونه مستخدمین با کسری مواجه شود دولت کمبود آن را تأمین و پرداخت خواهد نمود.

ماده ۱۴۵- تا زمانیکه برای پرداخت حقوق طبق جدول حقوق این قانون و برای فوق العاده ها یا هزینه ها یا تفاوت تطبیق طبق مقررات این قانون در بودجه کل کشور برای کلیه وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون اعتبار لازم تأمین نشده است حقوق و مزایای مستمر مستخدمینی که در تاریخ تصویب این قانون در خدمت دولت هستند و مزایای مستخدمینی که جدیداً استخدام می شوند طبق قوانین و آئین نامه های خاص استخدامی و مقررات سابق کماکان قابل پرداخت است.

تبصره ۱- دولت مکلف است نسبت به تأمین اعتبار حقوق مستخدمین گروه های مختلف از پائین ترین گروه شروع و به ترتیب نسبت به حقوق مستخدمین گروههای بالاتر اقدام کند.

تبصره ۲- مؤسسات دولتی مشمول این قانون که از حقوق واحد استفاده می کنند تا زمانیکه فوق العاده شغل موضوع ماده ۳۸ معین نشده است حقوق مستخدم جدید خود را طبق مفاد ماده ۱۴۱ معین می کنند و مابه التفاوت حقوق مزبور را با حقوق واحدی که به موجب آئین نامه و مقررات خاص به وی تعلق می گرفته است به عنوان مزایا به مستخدم خواهند پرداخت.

ماده ۱۴۶- تأمین اعتبار لازم برای پرداخت کلیه تعهدات ناشی از اجرای این قانون در مؤسسات مذکور در بند ت ماده ۲ و شرکتهای و مؤسسات دولتی خارج از شمول این قانون به عهده مؤسسات مربوط خواهد بود.

ماده ۱۴۷- آئین نامه های اجرایی این فصل به وسیله سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۴۸- پس از تصویب این قانون آن قسمت و مقررات استخدامی که در مقام اجرا با مقررات این قانون مغایر باشد ملغی خواهد بود.

تبصره- تا زمانیکه آئین نامه های اجرایی مذکور در این قانون به تصویب مقامات مذکور در این قانون نرسیده است آئین نامه های فعلی معتبر و لازم الاجرا خواهد بود.

ماده ۱۴۹- دولت می تواند از تاریخ تصویب این قانون ظرف سه سال اصلاحاتی را که ضمن اجرای آن ضروری تشخیص دهد جهت تصویب کمیسیون استخدام مجلس تقدیم کند، مقررات این قانون و اصلاحاتی که به تصویب کمیسیون های استخدام مجلس می رسد تا تقدیم لایحه نهایی به مجلس و تعیین تکلیف آن از طرف مجلس لازم الاجرا است.

تبصره- دولت مکلف است در اجرای این ماده نسبت به ترمیم حقوق مستخدمین بازنشسته و وظیفه بگیرها و در متناسب ساختن آن با حقوق مستخدمین شاغل اقدام لازم به عمل آورد.

ماده ۱۵۰- وزارتخانه ها و سازمانها و مؤسسات دولتی مشمول این قانون مکلفند براساس پست های سازمانی مصوب مستخدمین پیمانی و همچنین کارکنانی را که برای انجام خدمت تمام وقت در مقابل دریافت دستمزد به کار گمارده شده اند و در تاریخ تصویب این اصلاحیه (۵۷/۱۰/۲) در خدمت دارند بنا بدخواست آنان با حفظ سابقه خدمت دولتی به رسمی تبدیل کنند.

گروه شغلی آنان براساس طرح طبقه بندی مشاغل تعیین و پایه آنها به ازاء هر دو سال سابقه خدمت دولتی یک پایه تعیین خواهد شد.

تبصره- آئین نامه لازم برای اجرای این ماده و همچنین ترتیب انتقال کسور بازنشستگی مربوط به این گونه کارکنان از سایر صندوق های مربوط به صندوق بازنشستگی کشوری به پیشنهاد سازمان امور اداری و استخدامی کشور به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۵۱- خدمت تمام وقت در وزارتخانه ها و سازمان ها و مؤسسات و شرکت های دولتی و شهرداری ها در اجرای مقررات این قانون از لحاظ تعیین پایه و بازنشستگی و وظیفه جزو خدمت دولتی محسوب و منظور خواهد شد.

احتساب سنوات خدمت تمام وقت بازخرید شده مستخدمین در دستگاههای موضوع این ماده بااستثنای مستخدمین مشمول ماده ۱۲۰ این قانون که دولت در قبال سنوات خدمت آنان هیچگونه تعهدی ندارد از لحاظ تعیین پایه و بازنشستگی و وظیفه مشروط بر این است که کلیه وجوه دریافتی مربوط به بازخرید سنوات مزبور را به صندوق بازنشستگی کشوری پرداخت نمایند.

تبصره- مدت خدمت مستخدمین رسمی در مدارس غیر دولتی مشمول فرمان آموزش رایگان با رعایت ضوابطی که در آئین نامه اجرایی قانون تعیین تکلیف وضع استخدامی کارکنان مدارس مذکور مصوب ۱۹ مرداد ماده ۱۳۵۶ پیش بینی شده است از لحاظ پایه و بازنشستگی جزو سابقه خدمت آنان محسوب می شود.

آثار مالی مترتب بر این اصلاحیه از تاریخ ۱۳۵۷/۷/۱ قابل پرداخت می باشد.